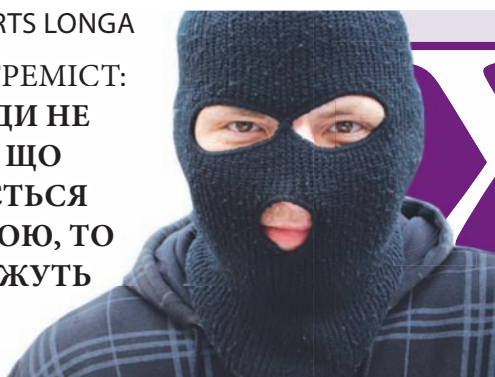

ПАНІСТ-ЕКСТРЕМІСТ:
«ДОПОКИ ЛЮДИ НЕ
ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО
СВОБОДА ДАЄТЬСЯ
ВАЖКОЮ ЦІНОЮ, ТО
ВОНИ НЕ ЗМОЖУТЬ
ЇЇ ЦІНУВАТИ»

стор. 4

ПРОЩАВАЙТЕ, ДВІ ГРИВНІ

З 12 ТРАВНЯ ЗБІЛЬШИТЬСЯ ЦІНА ПРОЇЗДУ В ЛУЦЬКИХ МАРШРУТКАХ

стор. 3

X КРИСЛО

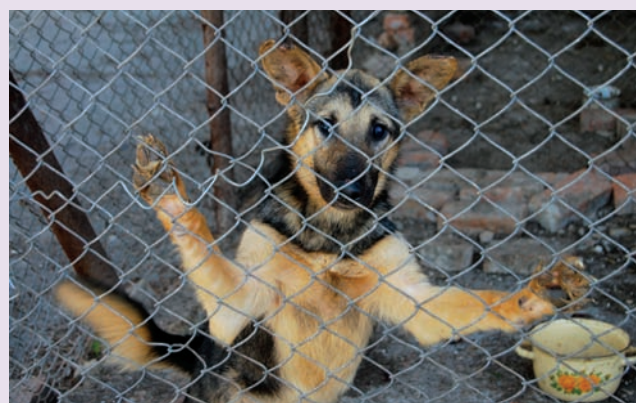
ІГОРЯ ПАЛИЦЮ ПРИЗНАЧЕНО ГУБЕРНАТОРОМ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Указом виконувача обов'язків Президента України Олександра Турчинова від 6 травня народного депутата України Ігоря Палицю було призначено головою Одеської обласної держадміністрації. На цій посаді луцький нардеп змінив Володимира Немировського. У перший день роботи Палиця встиг провести прес-конференцію для місцевих ЗМІ, найцікавіші цитати якої публікують «Хроніки Любарта».

стор. 4

X СОБАЧЕ ЖИТТЯ

СОБАКА БУВАЄ КУСЮЧОЮ

Мало хто знає, що Луцьк – одне з небагатьох міст в Україні, де позитивно вирішується проблема безпритульних собак. Здавалося б, повірити важко, адже чотирилапі безхатченки на вулицях нашого міста нікуди не зникали, як і скарги лучан на зграї бездомних псів.

стор. 10

X ПЕРШИЙ РАЗ У ПЕРШИЙ КЛАС

ДО ШКОЛИ – У ШІСТЬ ЧИ В СІМ РОКІВ?

Сьогодні перед батьками дошкільнятка постає доволі непросте питання: чи віддавати шестирічну дитину до школи як шести-семирічний, тим самим дозволяє батькам самостійно визначати, у якому віці віддавати дитя на науку. Таким чином, у першому класі навчаються й діти, яким щойно виповнилося шість років, і ті, кому вже є сім. Різниця у віковому діапазоні дітей сягає до одного року, а іноді й більше.

стор. 8-9

✘ СВЯТКУЄМО

СИНЬО-ЖОВТИЙ ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

У п'ятницю, 9 травня, на меморіалі «Вічна Слава» відбудеться урочистий мітинг-реквієм та покладання квітів до пам'ятних знаків. Початок о 10:00. Лучан закликають вшанувати ветеранів Другої світової війни й усіх, хто загинув, боронячи рідну землю.

«У цей складний для України час прошу не використовувати партійну символіку, а об'єднатися під Державними прапорами України», – звернувся до лучан міський голова Микола Романюк.

Також 9 травня на 15:00 заплановано святкові заходи в Центральному парку культури та відпочинку імені Лесі Українки.

ЛУЦЬК ВІДКРИВАЄ
ТУРИСТИЧНИЙ СЕЗОН

У суботу, 10 травня, у Луцьку відбудеться офіційне відкриття туристичного сезону в рамках відзначення 585-ї річниці з'їзду європейських монархів. Про цю визначну подію написано не надто багато. Та Віктор Гребенюк запрошує познайомитися з його новою поемою на цю тему «Європа. Луцьк. 1429-й». Презентація книги і автограф-сесія відбудуться у Центрі туристичної інформації та послуг (вул. Сенаторки Левчанівської, 2), початок о 12:00.

ЛУЦЬК НА РОВЕРІ

У суботу, 10 травня, о 13:00 – відкриття пункту велопрокату при Центрі туристичної інформації та послуг. Крім того, усіх охочих запрошують на першу безплатну велоекскурсію містом «Луцьк на ровері». «Експерсія на велосипеді Луцьком – це чудова можливість пізнати місто з нового боку, відпочити тілом і душею та відчути смак справжнього життя», – наголошують у луцькій мерії.

АЛЬПІНИЗМ НА МУРАХ ЗАМКУ

У суботу, 10 травня, о 14:00 усіх охочих запрошують на майстер-клас зі скелелазіння на мурах Луцького замку. Це гарна нагода повеселитися, спробувати свої сили тим, хто боїться висоти й ризику, і нагода провести час у хорошій компанії.

ТАЄМНИЦІ СТАРОГО МІСТА

У суботу, 10 травня, о 20:00 розпочнеться безплатна театралізована екскурсія Луцьком «Таємниці Старого міста» (збір на Майдані Братський міст). Це стане головною подією в рамках відкриття туристичного сезону й відзначення 585-ї річниці з'їзду європейських монархів.

«Ви у супроводі Луцького кликуна – глашатая й охоронця міста – поринете у глиб віків, помандруєте вулицями Старого міста, зустрінетеся з видатними постатями і персонажами міського фольклору, простими й не зовсім простими лучанами, які розкажуть вам свої історії, що з них складається велика історія нашого славного міста», – обіцяють організатори дійства.

СІМЕЙНЕ СВЯТО

Команда порталу для батьків «Луцьк-мама» організовує III Фестиваль луцьких мам, присвячений Дню матері в Україні. Захід відбудеться 11 травня у приміщенні ЦУМу, початок о 17:00.

Фестиваль традиційно буде безплатним для всіх гостей. У програмі заходу: творчі майстер-класи для батьків та дітей, розваги, ярмарок-виставка handmade-виробів, тематичні обговорення актуальних для батьків тем, куточок раннього розвитку, розіграш подарунків від спонсорів фестивалю.

ВИШИТІ ОБЕРЕГИ ЄДНАННЯ

У неділю, 11 травня, у Луцьку відбудеться V всеукраїнський фестиваль вишитих рушників «Вишиті обереги єднання». О 17:00 усі охочі зможуть взяти участь в акції й спільно створити вишитий рушник єднання, вибудувавши гасло «Єдина Україна». Офіційне привітання учасникам фестивалю від релігійних конфесій, обласної і міської влади, громадських організацій, відомих осіб та запрошених гостей заплановано на 16:00. О 16.30 на Театральному майдані вшанують матерів героїв Небесної Сотні.

Цього дня на Театральному майдані відбудеться виставка-продаж вишитих рушників, конкурс дитячого малюнка, благодійний аукціон-продаж вишитих рушників, а також проводитимуться майстер-класи з вишивання рушників знаними майстринями вишивки з Волині та всієї України.

✘ ВІЙНА

В УКРАЇНІ
ОГОЛОСИЛИ НОВУ
ХВИЛЮ МОБІЛІЗАЦІЇ

Верховна Рада ухвалила закон «Про затвердження указу Президента України «Про часткову мобілізацію», пише ТСН.

Згідно з указом, часткова мобілізація проводиться на території Вінницької, Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Житомирської, Закарпатської, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Кіровоградської, Луганської, Львівської, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Тернопіль-

ської, Харківської, Херсонської, Хмельницької, Черкаської, Чернівецької, Чернігівської областей та Києва.

Мобілізація відбувається впродовж 45 днів з дня набрання чинності указу. Призов військовозобов'язаних, у тому числі резервістів, і постачання транспортних засобів для забезпечення потреб Збройних сил України, Національної гвардії, Служби безпеки України, інших військових формувань здійснюватиметься в обсягах, визначених мобілізаційними планами з урахуванням резерву.

При цьому вказується, що часткова мобілізація зумовлена різким ускладненням внутрішньополітичної обстановки у південних і східних регіонах держави внаслідок подальшого втручання Російської Федерації у внутрішні справи України, зростанням соціальної напруги в державі.

Мобілізованих вояків, які вже відслужили 45 днів, замінити новими чоловіками із цивільних.

Разом з тим, говорити про якісь терміни демобілізації можна буде після закінчення антитерористичної операції. І

на законодавчому рівні. Але механізм заміни мобілізованих – напрацьовують. Якщо життєві обставини вояка вимагатимуть повернення додому, його можна буде замінити або на строковика, або на контрактника, або на нового мобілізованого.

Окрім цього, 6 травня на таємному засіданні Верховної Ради депутати схвалили закон, яким прирівняли учасників антитерористичної операції до учасників бойових дій. Також парламентарі звільнили мобілізованих до війська від сплати єдиного соціального внеску на час несення служби.

✘ ПІД ПРИЦІЛОМ

НА ВОЛИНІ СТРІЛЯЛИ У КЕРІВНИКА ОСЕРЕДКУ «ПРАВОГО СЕКТОРА»

У Нововолинську невідомі стріляли в керівника місцевого осередку «Правого сектора» Олексія Буторіна.

У прес-службі організації інцидент назвали замахом на вбивство. Подія сталася у ніч з 3 на 4 травня у дворі будинку близько 22:00.

За словами Олексія, чекаючи на свого брата біля автомобіля, він почув постріли. Зрозумівши, що стріляють по ньому, забіг у під'їзд.

«Коли я визирнув з під'їзду, побачив, як цей нападник в чорній куртці та в капюшоні, який стріляв, взяв камінь та ще й добив заднє скло моєї машини, куди влучила куля. Після того він швидко втік», – розповів керівник нововолинського «Правого сектора».

На думку Олексія Буторіна, його нама-

галися вбити за активну діяльність нововолинського «Правого сектора».

Натомість за повідомленням прес-служби волинської міліції, кримінальне провадження розпочате за фактом пошкодження автомобіля Олексія Буторіна.

«Під час огляду місця події гільз не виявлено. Триває досудове розслідування. Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні за фактом умисного пошкодження автомобіля керівника місцевого осередку «Правого сектора» здійснює прокуратура міста Нововолинська», – йдеться у повідомленні міліції.

✘ АМЕРИКАНСЬКА МРІЯ

НА ВОЛИНІ МАЙЖЕ ПІВСОТНІ «ЧИСТИХ» МІЛЬЙОНЕРІВ

45 волинян задекларували річний дохід, що перевищив один мільйон гривень.

Загальні задекларовані статки волинських мільйонерів – понад 135 мільйонів гривень, інформує прес-служба ГУ Міндоходів у Волинській області.

✘ НОВІ КРИСЛА

У ПРОКУРОРА ОБЛАСТІ –
НОВІ ЗАСТУПНИКИ

Нових заступників отримав прокурор Волинської області Анатолій Коцюра.

Ними стали старший радник юстиції Олександр Сліпчук та радник юстиції Олег Корецький. Як повідомляє сайт прокуратури, Олександр Сліпчук розпочав свою трудову діяльність в органах прокуратури з посади слідчого-стажиста прокуратури Ковеля Волинської області у 1993 році.

У подальшому обіймав різні прокурорсько-слідчі посади, керував слідчим відділом, управлінням нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, управлінням захисту прав і свобод громадян та інтересів

Як свідчить аналітика, найбільші доходи волинські мільйонери отримали у вигляді спадщини, заробітної плати або дивідендів. Зокрема, волинські мільйонери успадкували майно вартістю понад 15 мільйонів гривень, отримали зарплату в сумі понад 18 мільйонів гривень та ди-

віденди в сумі 76 мільйонів гривень.

До слова, з отриманих доходів ще торік волинські мільйонери сплатили до бюджету понад 7 мільйонів гривень. А цього року за підсумками деклараційної кампанії вони сплатять ще 1 мільйон 377 тисячі гривень податку на доходи фізичних осіб.

НАС ЄДНАЄ ПАМ'ЯТЬ

Шановні лучани!

9 травня перевезення пасажирів у напрямку до с. Гаразджі тролейбусами №3 (Лісництво – с. Гаразджа) та №7 (залізничний вокзал – с. Гаразджа) здійснюватиметься безплатно.

Для забезпечення зручності доїзду благодійним фондом організовано додаткові рейси. Інтервал руху тролейбусів становитиме до 35 хвилин.

Бандерштат

Х ВІО ДО ВІДПОЧИНКУ

Тетяна ГРІШИНА

У Луцьку 1-3 серпня 2014 року відбудеться музичний фестиваль українського опору «Бандерштат».

6 травня під час прес-конференції один з організаторів фестивалю, заступник голови Волинської облради Ігор Гузь повідомив, що дійство відбудеться за будь-яких обставин. Воно триватиме три дні та пройде, як і у минулі роки, на луцькому іподромі на території Центрального парку культури та відпочинку імені Лесі Українки. Фестиваль відбуватиметься вже восьмий рік поспіль.

Він стане однією з найбільших культурних подій на території Волині, оскільки, як відомо, через фінансову скруту ні фестивалю «Ніч у Луцькому замку», ні свята «Поліське літо з фольклором», ні рок-фесту «Тарас Бульба», що у Рівному, в 2014 році не буде.

Вартість квитків на «Бандерштат» становитиме 150 гривень за три дні та 100 гривень за один день. Втім, зі слів організаторів, наступного тижня розпочнеться попередній продаж квитків, купити вхід на три дні можна буде за 100 гривень. Кількість таких квитків буде обмежена. Загалом з міського бюджету для проведення дійства заплановано виділити 30 тисяч гривень. Втім організатори шукають спонсорів, оскільки цієї суми недостатньо.

«Основний меседж фестивалю цього року – перезавантаження країни. Ми хотіли б, аби ті люди, які будуть відвідувати фестиваль, персони з політики, світу мистецтва, журналісти, міжнародні діячі, депутати розказали б про своє бачення перезавантаження країни», – зазначив Ігор Гузь.

Фестиваль буде насичений гутірками (лекції просто неба), не обійдеться без спортивних заходів, поетичної сцени та музичної частини. Серед ораторів гутірок організатори бачать колишніх урядовців з Грузії та країн Балтії, а також українських політиків і громадських діячів. Наприклад, Андрія Парубія, Сергія Квіта.

НА ФЕСТИВАЛІ «БАНДЕРШТАТ» ВИСТУПИТЬ «СКРЯБІН»

Бандерштатівці сподіваються отримати згоду і від депутата Європарламенту Роберта Зіле, та навіть від колишнього президента Грузії Михайла Саакашвілі.

Організатори розсекретили й імена двох хедлайнерів музичної сцени фестивалю. Ними будуть гурти «Кому Вниз» та «Скрябін». Окрім цього, тривають перемовини, аби лідер гурту «Тартак» Сашко Положинський презентував свій новий творчий проект «Був'є». Діятиме й акустична сцена, склад якої визначається.

Голова організації «Національний Альянс» Майя Москвич зазначила, що цього року сподіваються налагодити потужну регіональну мережу представників фестивалю у різних областях, аби охопити найбільшу кількість потенційних відвідувачів. Для проведення дійства намагатимуться залучити до 100 волонтерів. Загалом очіку-

ється, що фест відвідає 5-6 тисяч людей.

«Бандерштат», як у всі попередні роки, лишатиметься не тільки музичним майданчиком, де молодь може відпочити, а й потужним дискусійним полем, де молодь матиме змогу як отримати нову інформацію, так і нові візії, як далі бути і жити в цій країні», – розповідає арт-директор фестивалю Сергій Мартинюк.

Аби уникнути провокацій, для охорони залучать вдвічі більше міліціонерів, а також бійців Самооборони, організації «Патріот України». Традиційно на дійстві буде заборонено куріння та вживання алкоголю. Діятиме наметове містечко для приїжджених.

До слова, традиційно під час фестивалю відбувалися реконструкції боїв вояків УПА. Втім під час прес-конференції виникла ідея, аби відтворити бій між терористами зі Слов'янська та українськими бійцями.

Х ТРАНСПОРТ

Нової ціни проїзду брали до уваги передусім вартість пального та розміри мінімальної заробітної плати, а також рентабельність, яка становить 5%.

Тож із 12 травня за проїзду у всіх луцьких маршрутках доведеться платити дорожче. Щоправда, незмінною лишилась вартість проїзду для дітей від 6 до 14 років – 1 грн. Проїзд у автобусах, які працюють на маршрутах № 15 та 15а, становитиме 2 гривні. 2,50 грн за одну поїздку братимуть на маршрутах № 1, 2, 3, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17, 17а, 21, 23, 24, 25, 26, 26а, 27, 27а, 28, 29, 30, 31, 32, 47. У автобусах, які рухаються за маршрутами № 9, 9а, 12, 18, 19, 22, вартість проїзду становитиме 3 гривні.

Окрім того, в рішенні виконкому передбачено, що перевізники мусять забезпечити, аби пасажери отримували квитки.

«Але самі пасажери мають розуміти, що треба брати квитки. Сьогодні законодавчо не врегульована відповідальність пасажера за відсутність квитка, хоч ми й пишемо про штрафи у 20-кратному розмірі», – каже директор «Автотранспортного підприємства №1» Олександр Шаміс.

До слова, проїзд у маршрутках здорожчав уже в усіх обласних центрах. Луцьк чи не останнє місто, що розпрощалося із ціною у 2 грн, яку було встановлено ще у 2009 році.

Х ДОБРАНІЧ

У ЛУЦЬКУ ЗАБОРОНИЛИ НІЧНИЙ ПРОДАЖ АЛКОГОЛЮ

Луцька міська рада 30 квітня ухвалила рішення про заборону продажу алкоголю вночі з 1 червня 2014 року.

Відповідно до рішення, обмежується продаж алкогольних напоїв на території міста в об'єктах торгівлі та на винос у закладах ресторанного господарства з 22.00 до 08.00. Окрім цього, в місті загалом обмежується продаж алкогольних та тютюнових виробів, розміщених у радіусі ста метрів від головного входу в приміщення загальноосвітніх навчальних закладів.

Тож із 1 червня у Луцьку вночі спиртні напої можна буде купити та розпивати лише у барах, ресторанах та інших закладах громадського харчування.

Додамо, що таке рішення викликало незадоволення у підприємницькому колі. Бізнесмени, що торгують уночі, вважають, що після заборони сенсу працювати в темну пору доби взагалі немає. Більше того, є ймовірність продажу алкоголю «з-під поли».

Натомість чиновники запевняють: рішення про обмеження продажу алкогольних напоїв покращить стан громадського порядку на території міста в нічний період доби.

У сусідньому Львові алкоголь вночі заборонили продавати ще у 2010 році. Подібні заборони діють і в Тернополі.

Х АЛЯРМ

НА В'ЌЗДІ ДО ВОЛИНИ ВСТАНОВЛЯТЬ БЛОКПОСТИ

На в'їздах до Волинської області з боку білоруського кордону, на відрізку трас Київ-Варшава та Луцьк-Дубно, 7 травня мають встановити блокпости.

На своїй сторінці у Фейсбук заступник голови Волинської облради Ігор Гузь зазначив, що таке рішення ухвалено за результатами наради представників правоохоронних структур, Волинської ОДА, Волиньради та громадських формувань.

«З завтрашнього дня встановити блокпости на в'їздах до Волинської області. Три блокпости на білоруському кордоні, а також на трасах Київ-Варшава, Київ-Луцьк та Луцьк-Дубно. Також проводити координацію з блокпостами, що встановлені на території Львівської області», – зазначив Гузь.

Працівники міліції, Державтоінспекції, інших силових структур, а також члени громадських формувань будуть чергувати на блокпостах цілодобово.

«Мета блокпостів: перевірка автомобілів, що в'їжджають на територію області, особливо автобусів та маршруток. А також збір та аналіз інформації щодо можливих провокацій на території краю», – зазначає заступник голови облради.

Окрім цього, Ігор Гузь закликав жителів прикордонних районів, які можуть бути свідками переміщення підозрілих осіб, терміново повідомляти дільничних інспекторів МВС, працівників міліції, що будуть чергувати на блокпостах, або ж телефонувати на відкриту лінію Управління СБУ у Волинській області за номером: 0332-244-025.

ПРОЩАВАЙТЕ, ДВІ ГРИВНІ

З 12 ТРАВНЯ ЗБІЛЬШИТЬСЯ ЦІНА ПРОЌЗДУ В МАРШРУТКАХ

Ірина КАЧАН

Луцькі перевізники нарешті домоглися підвищення вартості проїзду в маршрутках. Виконавчий комітет Луцької міської ради 7 травня ухвалив відповідне рішення.

Після вивчення розрахунків, що їх надали перевізники, міська влада й антимонопольники визнали, що тариф на проїзд у громадському транспорті мусить збільшитися. За словами заступника міського голови Тараса Яковлева, нові тарифи пройшли усі регуляторні процедури. При визначенні

10 КОПІЙОК НА ДОБРО

Спільний проект із назвою «10 копійок на добро» презентували ПАТ «Теремно хліб» та благодійний фонд «Стопрак».

Допомогти онкохворим діткам відтепер може кожен, придбавши хліб зі спеціальною наклейкою.

У благодійній акції бере участь лише один вид хліба – «Родинний». Вартість буханки – 4 гривні 30 копійок. З них 10 копійок ітиме на допомогу діткам зі страшним діагнозом.

Х КРИСЛО

ІГОРЯ ПАЛИЦЮ ПРИЗНАЧЕНО ГУБЕРНАТОРОМ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Указом виконувача обов'язків Президента України Олександра Турчинова від 6 травня народного депутата України Ігоря Палицю було призначено головою Одеської обласної держадміністрації. На цій посаді луцький нардеп змінив Володимира Немировського. У перший день роботи Палиця встиг провести прес-конференцію для місцевих ЗМІ, найцікавіші цитати якої публікують «Хроніки Любарта».

З людьми потрібно розмовляти. А хто не розуміє, хто не може працювати, напевне, той повинен йти.

ПРО СКЛАДАННЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

(Конституція забороняє поєднувати депутатський мандат з державною службою – ХЛ)

Я не знав ще на минулому засіданні парламенту, що буду губернатором. Є строки, передбачені законом. І я напишу заяву (про складання депутатських повноважень, – ХЛ).

ПРО ПЕРШІ ТРИ КРОКИ НА НОВІЙ ПОСАДІ

По-перше, посадити за стіл перемовин представників усіх політичних сил, щоб припинити ескалацію конфлікту думок та вчинків в Одесі та області. По-друге, хочу, щоб наші ветерани 9 травня достойно відзначили День Перемоги. І по-третє, зайнятися економікою.

ПРО КОЛОМОЙСЬКОГО

Я в дружніх і партнерських відносинах з паном Коломойським. Я не є акціонером «Привату» і ніколи не любював інтереси «Приватбанку».

(Щодо роботи на новій посаді, – ХЛ)
Буду радитися з ним, якщо чогось не розумію. Адже вважаю Коломойського дуже розумною людиною.

ПРО СВОЇ ОДЕСЬКІ АКТИВИ

У моєї дружини квартира в Одесі. Це з приватного майна. До того ж на території Одеської області є підприємства, в яких я не є мажоритарним акціонером. Зокрема це: нафтоперевалочні комплекси, «Компос» в Овідіопольському районі...

У мене вистачає того, що я заробив раніше. Тому прийшов сюди не заробляти, я прийшов сюди, щоб моя сім'я пишалася тим, що у мене разом з вами вийде тут зробити.

ПРО АККАУНТ В FACEBOOK

Сам веду свій Фейсбук. Але я там дуже акуратний останнім часом в публікаціях, бо всі на нього зсилаються.

ПРО ОДЕСЬКІ КОРЕНІ

Я не є страшним западенцем. Народився у Луцьку, але мої корені – в Одесі. Моя бабця народилася в Одесі на Арнаутській. В евакуацію поїхала в Казахстан, а після цього повернулася уже на Волинь, у Луцьк, і там народився я. Тому Одеса для мене – це друга половина мене. Я з двох років себе пам'ятаю, як мене почали возити в Одесу до мого дядька, рідного брата моєї мами. У нього прізвище – Потішман. Він все життя прожив в Одесі і зараз тут живе. Тому я десь на половину одесит.

ПРО КОМАНДУ УПРАВЛІНЦІВ

У мене немає команди, яку я приведу сюди. Ані із Західної України, ані з Києва. Я не працював з людьми, які є професіоналами рівня управління областю. Тому буду приглядатися до людей, які тут працюють. Я не звик викидати людей.

ЩО ПОТРІБНО ЗРОБИТИ, ЩОБ НЕ ПРОВАЛИТИ УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄС?

Як виконати Угоду?

5 проблем, які потрібно подолати до листопада 2014 року:

- Корупція, яка стала вже легендою української митниці**
- Контроль не гарантує безпечність харчових продуктів в Україні**
- В Україні стандартизують все – навіть колір чайників**
- Необґрунтовані штрафи всім і за все**
- В Україні немає органу, який контролює виконання Угоди**

За різними прогнозами торговельна частина Угоди про асоціацію має вступити в силу не пізніше листопада 2014 р. Якщо українська влада планує реально виконувати угоду – всі ці проблеми треба вирішити до листопада.

ГО Центр ІА за сприяння МАТРА Посольства Королівства Нідерландів в Україні: USAID, UNICEF, ECFR

Кандидати у президенти у Україні Ольга Богомолець, Олег Ляшко, Петро Порошенко, Юлія Тимошенко, Сергій Тігіпко, Олег Тягнибок, Дмитро Ярош визначили в передвиборчих програмах виконання Угоди про асоціацію одним із важливих пріоритетів їхньої діяльності на посту президента. І якщо це не просто красиві декларативні гасла, а намір до дії, то вони мають знати, які ключові завдання потрібно виконати в перший рік дії Угоди.

Ключові завдання в першому році будуть стосуватись виключно Зони Вільної Торгівлі з Європейським Союзом. Оскільки з листопада 2014 р. має запрацювати ЗВТ між Україною та ЄС. До листопада українська митниця має бути максимально готовою до роботи в нових умовах. Завдання не є новими для України. Щоб їх виконати потрібна проста політична воля, за допомогою якої будуть ламатися старі корупційні схеми.

СОЛОДКИЙ ОЛІГАРХ ПОРОШЕНКО

Дмитро УРБАН

Політичну кар'єру Петро Порошенко розпочав у 1998 році. Він увійшов до лав головної опори президента Леоніда Кучми – партії СДПУ (о). Порошенко став вихованцем одного з найодіозніших українських політиків – Віктора Медведчука. Разом із Медведчуком Порошенко підтримував всі ініціативи Кучми, і, зрозуміло, всіляко демонстрував повну лояльність самому Віктору Володимировичу. Він надав в оренду за символічною ціною приміщення для газети Медведчука «Киевские ведомости» і поширювався про себе, як про вірного соратника Медведчука. Зараз Петро Олександрович, ясна річ, дає зрозуміти, що в есдеки йому довелося йти тільки через загрозу своєму бізнесу.

Два роки Порошенко вирішував всі необхідні бізнес-питання з Медведчуком. Той був потрібен Порошенку як провідник, проте щойно Петро Олександрович вичавив зі співпраці максимум, одразу ж вперше змінив свою політичну орієнтацію.

На початку 2000 року Порошенко створює Партію солідарності України, очолює її та фракцію в парламенті. Але розкрутити свій власний проект не вийшло. Йому ніколи не подобалася роль політичного лідера, він завжди волів залишатися в тіні, щоб тихо «вирішувати питання». Намагаючись побудувати Партію солідарності за лекалами своєї бізнес-корпорації, Порошенко дуже швидко побачив її нерентабельність. До самого Порошенка бізнесмени в чергу не шикувалися – він був нецікавий. Тому, погравшись у проект «солідарності», Петро Олександрович перебігає в нову структуру – стає засновником Партії регіонів. У Порошенка складаються близькі стосунки з Миколою Азаровим, тодішнім главою Державної податкової адміністрації.

У записках майора Мельниченка у кабінеті президента Кучми є фрагмент, де Азаров розповідає, як вони разом з Порошенком працюють над створенням чергової лояльної до влади партії. Однак у ПР роль «посередників» виконував сам Азаров, мер Донецька Володимир Рибак і тодішній губернатор Донецької області Віктор Янукович. Петро Олександрович встановив з ними прекрасні стосунки і тут же побачив, що для нього відкривається ще одна можливість – черговий політичний проект у лавах тодішньої опозиції.

У грудні 2001-го Петро Олександрович входить до складу виборчого блоку Віктора Ющенка «Наша Україна» в якості лідера Партії солідарності, якої при цьому де-факто вже й не існувало! Причому не просто входить, а за своєю звичкою займає керівний пост – голови виборчого штабу. І навіть більше – він стає кумом Ющенка, його особистим другом.

У цей момент Порошенко починає відігравати важливу політичну роль – посередника. Посередника між Ющенком і Партією регіонів, з якою Петро Олександрович зберігає близькі та теплі стосунки. Ющенко ніколи не був системно мислячим політиком і з задоволенням перекладав на Порошенка багато важливих управлінських функцій.

У цей момент оформилися його партнерські стосунки з двома іншими відомими бізнесменами, яким був потрібен солідний політичний «дах» – Давидом Жванією та Миколою Мартиненком, яких потім стали називати «любими друзями».

Відомо, що Порошенко і Жванія курували в оточені Ющенка контакти з керівництвом СБУ, її головою Смешком і заступником голови Сацюком. Відомо також, що саме вони – хто більшою, хто меншою мірою – організували зустріч Ющенка зі Смешком на дачі Сацюка, після якої Ющенко був отруєний, а його обличчя спотворене.

Ющенко став найбільш рентабельною інвестицією Порошенка в політиці. Усього через три місяці після виходу з Партії регіонів Порошенко стає депутатом «Нашої України» і отримує найбільш «прибуткове» місце у Верховній Раді – бюджетний комітет.

Під час Помаранчевої революції посередницький талант Порошенка розцвів у повній мірі. Поки Віктор Андрійович обіцяв «бандитам – тюрми», Порошенко був тим містком, який надійно зв'язав цих самих бандитів з «Нашою Україною».

Найбільш нахабною і зухвалою витівкою стало запрошення Петром Олександровичем на сцену Майдану в ряди опозиції свого друга Азарова, якому він пов'язав на шию помаранчевий шарфик.

Після перемоги Ющенка Порошенко отримав собі посаду секретаря Ради національної безпеки і оборони й використовував цей пост для того, щоб організувати переслідування донецьких олігархів. Але не з метою посадити на лаву підсудних, а з метою змусити їх поділитися часткою в бізнесі зі структурами секретаря РНБО.

Гострий конфлікт у Порошенка виник з прем'єром Юлією Тимошенко, оскільки вона проводила реприватизацію «Криворіжсталі» і завдавала шкоди клієнтам Порошенка – Ахметову і Пінчуку. Але найбільшою проблемою стала митниця. Порошенко поставив на митницю свою людину з Вінниці – Володимира Скомаровського. Тимошенко ж тоді декларувала реалізацію програми «Контрабанді – стоп!».

Петро Олександрович почав відкрити війну проти прем'єр-міністра. Однак його тодішні «військові» дії викликали обурення серед усіх учасників Помаранчевої революції. Держсекретар Олександр Зінченко відкрито виступив зі звинуваченнями до Порошенка в політичній корупції. Під тиском громадської думки Ющенко був змушений відправити Порошенка у відставку. Але Петро Олександрович домігся відставки і свого ворога – Тимошенко. І цим назавжди посварив обох вождів Майдану.

Ось як про події вересня 2005 року, коли у відставку був відправлений уряд Тимошенко, в ефірі телеканалу «Інтер» розповідала сама Юлія Володимирівна, яка, безперечно, є гарним актором:

«Я кинула все і під'їхала до Президента. Я з ним спілкувалась за 20 хвилин до того рокового прямого ефіру, коли він відправив уряд у відставку. Я сіла поряд з ним, я взяла в свої руки його руку. Я сказала: «Вікторе Андрійовичу, до ефіру залишилося декілька хвилин, до пресконференції...». Я кажу: «Віктор Андрійович, я вас просто прошу! Я не знаю, як слова ті знати, не руйнуйте надії людей! Не руйнуйте

авторитет нашої революції, не руйнуйте надії людей на моральність, чесність і справедливість! Давайте зараз вийдемо до преси рука об руку разом, подивимось в ці камери і скажемо, що поки ми разом, стабільність у цій країні є гарантованою».

Мені в якийсь момент просто здалося, що президент дронув у своєму намірі.

Але ви знаєте, рок є рок... В цю хвилину увірвався Петро Олександрович Порошенко без будь-якого запрошення, без будь-якого стуку. Він весь був, перепрошую, у «соплях и слезах», і він почав кричати, що тільки що з нього зняли депутатство, що це було підтримано фракцією Блоку Юлії Тимошенко, що це є зрадники, це є люди, які його буквально прибрали з Верховної Ради, і все це, чесно кажучи, виглядало комічно...

Але Президент подивився, встав, повернувся до мене спиною і сказав: «Розмову закінчено». І пішов, практично зруйнувавши нашу єдність, нашу перспективу, наше майбутнє, майбутнє країни».

У 2008 році Порошенко вирішив розвивати бізнес за межами України. Він хотів будувати заводи в Росії. Для цього йому потрібна була політична підтримка та статус, який зробить його корисним для Кремля. Натиснувши на Ющенка, він на взаємовигідних умовах домігся, що його 9 жовтня 2009 року призначили на посаду міністра закордонних справ. Нічим особливим він, звичайно ж, не запам'ятався за кілька місяців своєї роботи в міністерстві, крім того, що постійно озвучував вигідні для Росії політичні заяви. Можливо, саме настільки гнучка позиція і забезпечила йому можливість побудувати свої кондитерські заводи у Липецьку і Нижньому Новгороді.

У березні 2010-го Порошенко пішов у відставку. Але 23 березня 2012-го Петро Олександрович

сенсацийно повернувся у велику політику – Янукович призначив його міністром економіки. Сенсацийно тому, що вперше Порошенко показав всьому суспільству свої близькі зв'язки з Партією регіонів.

Але 31 жовтня 2012-го Порошенко у своєму рідному окрузі у Вінницькій області був обраний народним депутатом. На виборах він багато критикував владу Януковича. Але так поки і не перейшов до лав Об'єднаної опозиції у Верховній Раді.

Тим більше шокує заява Порошенка у березні 2013-го року про те, що він планує балотуватися в мери Києва як кандидат. Ні, не від своєї улюбленої Партії регіонів, з якою він стільки років співпрацював, а від Об'єднаної опозиції «Батьківщина» – партії Тимошенко, з якою він стільки років жорстко воював.

Більше того, щоб створити ілюзію своєї опозиційності, Порошенко на довиборах до Вінницької облради в лютому 2012 року висунув свого сина Олександра кандидатом саме від «Батьківщини».

Тепер же Порошенко балотується на посаду Президента України, і основним його конкурентом є та ж таки Юлія Тимошенко. Йому вдалося домовитися із Віталієм Кличком про підтримку у виборчих перегонах. Натомість Порошенко обіцяв підтримати Кличка на посаду мера Києва.

Про підтримку Петра Олександровича як кандидата в Президенти також заявив одіозний олігарх Дмитро Фірташ, якого заарештували в Австрії і який був одним з організаторів сумнозвісних схем поставок російського газу в Україну.

Фірташ також визнав, що напередодні старту президентських перегонів мав зустріч з Порошенком у Відні. Не про погоду ж вони там говорили?

Антоніна Мітлош, кандидат психологічних наук

Сьогодні перед батьками дошкільнятка постає доволі непросте питання: чи віддавати шестирічну дитину до школи? Та й законодавство, визначаючи вік вступу до школи як шести-семирічний, тим самим дозволяє батькам самостійно визначати, у якому віці віддавати дитя на науку. Таким чином, у першому класі навчаються й діти, яким щойно виповнилося шість років, і ті, кому вже є сім. Різниця у віковому діапазоні дітей сягає до одного року, а іноді й більше.

Ще у 80-х роках почали відкривати перші експериментальні класи для дітей шестирічного віку при дитячих садочках і говорили про реформу шкільної освіти, яка мала завершитися на початку 90-х. Такі класи фактично виконували функцію ґрунтовної підготовки дитини до школи. Протягом року малюки вивчали букви, вчилися читати, рахувати, відбувалася підготовка руки до письма, ознайомлення з навколишнім світом. На день було не більш як три-чотири уроки тривалістю по півгодини. Перерви між уроками були значно довшими, ніж у школі, а розклад занять намагалися скласти таким чином, щоб змінювати види діяльності дітей. Одне із навчальних занять ставили зазвичай після обіду (після прогулянки та сну). Тобто до обіду було не більш як два-три уроки. Ну і, звичайно, навчання здійснювалося переважно в ігровій формі. Випускник підготовчого, чи то першого класу (тобто семирічка), йдучи у другий клас в «дорослу» школу, вмів читати (темп читання 24-30 слів на хвилину), додавати та віднімати (мінімум у межах 10) та володів правильним писанням елементів букв. Навчання у молодшій школі шестирічок тривало чотири роки, а семирічок відповідно три.

Сьогодні діти вчаться у молодшій школі чотири роки і починають навчання переважно у шестирічному віці. На перший погляд, ніби все так, як і має бути (якщо говорити про тривалість). Але це лише на перший погляд. Якщо використання різних форм навчання залежить від вчителя, то зміст програми, яку мають засвоювати шестирічки, та умови, в яких сьогодні відбувається навчання таких дітей, від майстерності та фаховості вчителя, на жаль, не залежать. Сучасні шестирічки у першій половині навчального року уже пишуть диктанти, вчать напам'ять складні для їхнього віку визначення.

Мені хочеться, аби у читача не склалася хибна думка, що автор публікації є прихильником навчання дітей з семирічного віку та ностальгує за радянським минулим. Це не так. Навчання можна і навіть потрібно розпочинати у шестирічному віці, але яке, в який спосіб, і в яких умовах – і є змістом цієї публікації.

Аби розібратися у тонкощах готовності дитини до навчання у школі, пропонуємо для початку з'ясувати, що ж мається на увазі під цією готовністю, а також її особливості у контексті обох вікових груп.

Вступ до школи докорінно змі-

ДО ШКОЛИ – У ШІСТЬ

нює життя дитини. Учням частіше доводиться робити те, що треба, а не те, що хочеться. Процес здобуття знань у школі вимагає від дитини високого рівня розвитку спостережливості, довірливих (усвідомлених, з докладанням вольових зусиль) запам'ятовування та уваги, вміння аналізувати та узагальнювати. Не варто забувати, що шестирічна дитина значно відрізняється від семирічної за рівнем фізіологічного та психічного розвитку. Тому форми, зміст та методи навчання треба підбирати з урахуванням вікових особливостей.

Якщо взяти до уваги анатомо-фізіологічні особливості шестирічки, то мозок дитини у цьому віці зазвичай достатньо зрілий для засвоєння і переробки нової та відносно складної інформації. Проте хребет ще слабкий і чутливий, недостатньо розвинена координація роботи м'язів кисті руки.

Найсуттєвішою особливістю, яка відрізняє дітей шестирічного віку від семирічок, є поступовий перехід від ігрової до навчальної діяльності. Шестирічний вік характеризується переважанням імпульсивних форм поведінки. Дитині важко утримувати увагу на уроці. Дослідження психологів довели, що у шестирічок не виявляється стійкість працездатності, іншими словами, вони не можуть довго працювати під час уроків. Тобто після мобілізації сил дитини під час першого уроку настає поступовий спад працездатності. У дитини нарастає втома, вона потребує активного відпочин-

ку. А у семирічок після входження у діяльність настає фаза стійкої працездатності. І вони можуть продовжувати активно працювати протягом двох наступних уроків. Тому батьки аж ніяк не в змозі відреагувати на зауваження вчительки у щоденнику шестирічної дитини «неуважний на уроці».

Пам'ять шестирічки має теж свої особливості. Вона відрізняється високим рівнем механічного запам'ятовування і точним відтворенням. Діти швидко запам'ятовують улюблені вірші та казки і з задоволенням потім їх розповідають. Проте самоконтроль запам'ятовування ще не сформований, діти не вміють керувати своїм запам'ятовуванням та ставити перед собою завдання щось запам'ятати. У цьому віці швидко і точно запам'ятовується те, що цікаво, або те, що вразило. І як тут вивчити напам'ять визначення понять «промінь», «трикутник» тощо, які передбачені сучасними програмами перших класів у першому півріччі?

Мислення дітей шестирічного віку відрізняється непорядкованістю, фрагментарністю, незв'язаністю знань, якими володіє дитина. Важко утримувати у свідомості одночасно кілька ознак предмета, які потрібно з'ясувати, співвіднести під час розв'язання задачі.

У шестирічному віці дитина добре розрізняє мотиви «хочу» і «треба», але домінуючим лишається все-таки мотив «хочу», вона ще не звикла обмежувати свої бажання.

Разом з тим, аби підготувати дитину до вимог сучасної школи, батькам та вихователям у садку доводиться дітей, починаючи з чотири-п'ятирічного віку, садити за парти, говорячи їм при цьому, що відтепер варто забути про килим, на якому вони гралися. Але гра є провідним видом діяльності у такому віці. Дітки зазвичай болісно це переживають. Сучасні дошкільники стали менше гратися. Як засвідчують результати психологічних досліджень, таке позбавлення може призвести до невиправних наслідків у майбутньому.

З цього приводу опишу ситуацію, яка нещодавно відбулася у спілкуванні з власною донькою, якій виповнилося п'ять з половиною років (потенційна школярка). У садку дітей активними темпами готують до школи, батьки закупили п'ять видів зошитів з різними типами завдань. Незважаючи на таку інтенсифікацію підготовки у старших групах, зі слів вихователів, зміст знань, які дітки отримують по завершенню навчання, недостатній і суттєво відрізняється від того, що вимагається від дитини у школі, тобто бракує підготовчого року у навчанні. Після чергового лікарняного пропонує донечці взяти котрийсь із зошитів додому та увечері написати рядочок «кумедних гачечків», аби надолужити пропущене. Почувши мою пропозицію, донька засмутилася і відповіла: «Мамо, увечері я буду зайнята, у мене справи». З посмішкою пропонує зробити це у вихідні. Відповідь дитини мене переконала: «Мамо, я не хочу. Бо буду дуже зайнята. Буду феєю і разом із Санта Клаусом на оленях розвозитиму подарунки». Мені бракувало у той момент слів. Зрештою, після такої аргументації їй і бути не може.

Звичайно, це не означає, що працювати з дітками не потрібно. Навпаки, варто приділяти цьому час! Але в тому обсязі та в межах тих можливостей, які дозволяє вік дитини. Не можна однозначно стверджувати, що шестилітні дітки готові до навчання настільки ж, наскільки й семирічки, і за тими ж програмами й у тих же умовах і режимі. Вони швидко втомлюються, у них частіше можуть з'являтися ознаки перенавантаження. У шестиліток значно меншою мірою виражене вміння керувати власною поведінкою. Вони можуть навчатися, але у простих, доступних для них ігрових формах, в обсягах навантаження, яке здатні виконати, та в умовах дошкільного режиму.

Наостанок зазначу, що наприкінці минулого року новосибірські вчені-нейрофізіологи оприлюднили результати досліджень особливостей сприймання світу першокласниками: вісім з десяти дітей не здатні засвоїти шкільну програму. Діти не можуть зрозуміти складну інструкцію та виконати завдання через фізіологічні особливості, але зовні на них тиснуть вчителі та батьки. У дитини виникає стресова ситуація, яка призводить до невротизації особистості дитини.

Тому, вирішуючи питання готовності дитини до жорстких умов навчального процесу, варто зважати на індивідуальні відмінності власної дитини та на стан її здоров'я.

ЧИ В СІМ РОКІВ?

Тетяна ГРИШИНА

ДИКТАНТИ ДЛЯ ПЕРШАЧКІВ

Навчання сьогоднішніх першокласників більш креативне, аніж ще десять років тому. Зазвичай у класних кімнатах повно іграшок, принесених з дому. Замість традиційних оцінок – «сонечки» та «хмаринки». Школи пропонують чимало факультативних занять та гуртків.

Але й діти змінилися – не навчившись як слід говорити, малеча вже опановує комп'ютери, а інформатику, яку слід «переварити», стає все більше. Втім, у початковій школі в першу потрібно навчити азам, бо часто-густо, не освоївши як слід математичну частину, подальше навчання, вміння логічно мислити, аналізувати, систематизувати і робити висновки – зводиться нанівець.

У першому класі урок триває 35 хвилин. При цьому після кожної 15-ої хвилини повинні проходити фізкультхвилини. Протягом дня діти згідно з розкладом мають приблизно 4 уроки. Окрім цього, часто першокласники відвідують факультативні заняття та гуртки. Діти, батьки яких не мають змоги забрати малечу додому після школи, можуть залишатися у групах продовженого дня.

Затверджені в останні роки навчальні програми для «першачків» викликали чимало критики зі сторони педагогів та спеціалістів. Наприклад, вже в першому класі діти повинні навчитися рахувати до 100, хоча раніше рахували лише до 20, додавати і віднімати двоцифрові числа.

Протягом року дитина має навчитися писати під диктування слова, речення із 3–4 слів (з урахуванням службових слів), у яких написання не розходиться зі звучанням, зв'язний текст, у якому написання слів відповідає мові. Тобто занотовувати диктанти.

ШКІЛЬНИЙ ФАЛЬСТАРТ

Відповідно до законодавства, таким навичками повинні оволодівати діти вже 6-річного віку. Як правило,

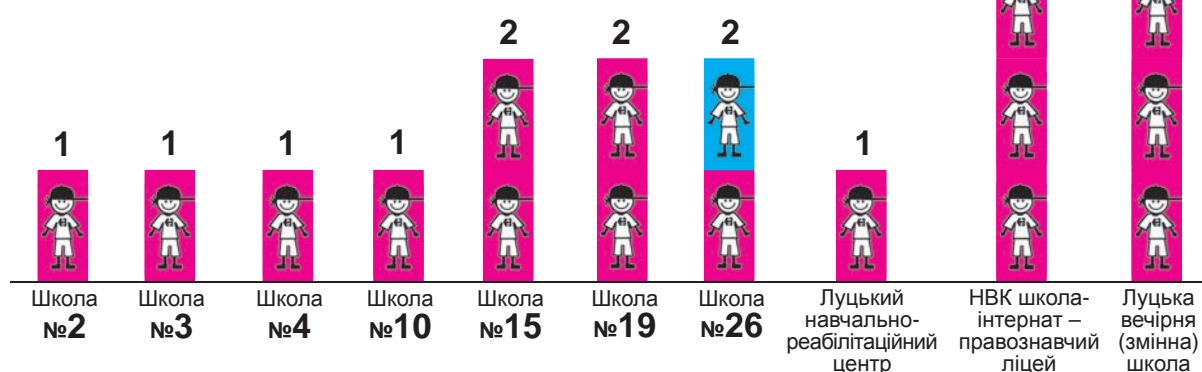
Кількість дітей у школах міста

на профілактичному обліку в Луцькому МВ УМВС

(станом на 07.03.2014 року)

■ – два і більше адміністративні правопорушення протягом року

■ – кримінальні правопорушення

діти саме такого віку на думку урядовців повинні йти до школи. Допуск першокласників, молодших 5 років та 8 місяців (станом на 1 вересня), не допускається. Нині чимало батьків воліють віддавати дітей до школи у семирічному віці.

– Це питання індивідуальне. Ми, педагоги і батьки, повинні визначитися, побачити по тому стану, в якому дитина перебуває, чи готова дитина до школи фізіологічно, мотиваційно, чи розвинений пізнавальний процес, комунікації, соціалізації. Якщо так – дитина може спокійно йти до школи у шість років, як прописано у нормативних документах. Якщо дитина народилася пізніше вересня, у грудні, і ми бачимо, що дитина не повністю готова до школи, то у нас такі діти залишаються повторно у дошкільних закладах, – розповідає головний спеціаліст відділу дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти Валентина Гдира. – Але тепер серед батьків пішла така тенденція, аби залишати дітей на другий раз повторно у старші групи.

Спеціаліст каже, що лише в минулому році в Луцьку було 300 дітей, яких батьки залишили на повторний курс в садочку. Освітяни кажуть, що батьків налякали критичні матеріали про навчання шестирічок. Зізнаються, що доля правди у критиці є, адже підручники потрібно вдосконалювати.

«Безперечно там помилки є, і ми кожного року працюємо над апробацією підручників. Їх все одно будуть змінювати. Але підручник – це інструмент. А вже вчитель має власну методику виховання. Він може навіть без підручника провести урок. Тому важливо правильно вибрати навчальний заклад та вчителя», – пояснює методист з початкового навчання міського методичного кабінету Ірина Шмігель.

Втім, освітяни додають, що така опіка батьків може обернутися серйозною проблемою. Адже діти, повертаючись у ДНЗ, повинні проходити ту ж програму, яку

Х ПАМ'ЯТКА ДЛЯ БАТЬКІВ

- Законодавство України гарантує дітям віком до шести (семи) років. Отже, якщо дитина досягла 6-річного віку, дошкільні навчальні заклади не можуть відмовити батькам у подальшому отриманні дошкільної освіти.
- Прийом дітей до 1 класу шкіл здійснюється без конкурсу, відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 7 квітня 2005 року № 204.
- Аби дитину зарахували до школи, необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, копію свідоцтва про народження дитини, медичну картку встановленого зразка.
- Збір додаткових даних про дитину і її батьків (довідок з роботи, проживання, заробітну плату) не допускається.
- До спеціалізованих шкіл з поглибленим вивченням окремих предметів прийом дітей здійснюється незалежно від території обслуговування. Співбесіда з дитиною, яка вступає до 1-го класу спеціалізованої школи, повинна включати виконання спеціальних діагностичних завдань для перевірки рівня загального розвитку дитини, її готовності до вивчення дисциплін закладу.
- Не дозволяється перевіряти вміння читати, писати, рахувати тощо, оскільки формування цих навичок відбувається в процесі навчання дитини в початкових класах.

вже мали би засвоїти. Окрім цього, їх чекає нова вихователька та група, до якої доведеться адаптуватися. Ще за рік – знову звикати до нової вчительки і вже однокласників. Та й зрештою, якщо дошкільня чекає школи, а його залишають на повторний рік – мотивація вчитися знижується.

«Є така позиція батьків. Але ми вважаємо, якщо дитина повторно перебуває у старших групах, то вона втрачає свій час розвитку. Свого роду відбувається гальмування і відставання. У дитини втрачається інтерес і мотивація. Ми переконуємо батьків, що діти готові до школи, і їх потрібно направляти на навчання для подальшого розвитку. Бо потім через півроку виникає питання – а чому дитина не хоче йти до школи? Тому що їй стає нецікаво», – говорить Гдира.

Освітянин пояснює, що практичні психологи по завершенню навчального року у ДНЗ проводять тестування готовності дитини до школи. Переважно дитина з психологічної точки зору до школи готова.

3 НУЛЯ

Що ж до навичок та вмінь, то у Луцьку, зі слів Ірини Шмігель, лише дві школи – №1 та №5 – застосовують тестування для першокласників, яке повинне перевірити пам'ять дитини, адже школи мають спеціалізацію.

«Всі решта шкіл не повинні мати жодних тестів. Може бути розмова з батьками: чи вміє дитина писати, читати, чи знає свою адресу. Але це не впливає на те, чи приймуть дитину чи ні», – говорить Шмігель.

Разом з тим, вже у дошкільних навчальних закладах починають вчити письму та читанню. При чому, як кажуть освітяни, часто з наполягання самих батьків. Адже основною функцією ДНЗ є загальний розвиток дошкільнят.

Більше того, батьки часто підстраховуються навчанням у «Маленькій школі» чи заняттями з репетитором. Тому й виходить, що часто-густо у перший клас потрапляють діти з різним рівнем навичок. Не зважаючи на це, педагоги стверджують, що програма вивчення для усіх однакова: у всіх школах навчання азбуці має починатися для дітей з літери «А», тобто від самого початку, незалежно від рівня підготовки. І переконують: якщо в класі є діти з різним рівнем знань – слабші будуть тягнутися до сильніших учнів.

Окрім цього, педагоги стверджують, що програми є лише орієнтиром. Все інше – у руках педагога. Вони кажуть, що заняття проходять в ігровій формі і лише частково нагадують традиційне шкільне заняття.

«Це програма для читання, аби вчитель орієнтувався. У нас 12-бальна система оцінювання. Але у перших класах невербальне оцінювання. Провчивши дитину рік, потрібно бачити чи вона слово напише, чи два», – пояснює Шмігель.

Зрештою, ключовим фактором у вихованні дітей та рівні їхньої підготовки відіграє позиція батьків. І це стосується не лише рішення, у якому віці віддавати чадо до школи, а й скільки часу приділяти домашній роботі.

СОБАКА БУВАЄ КУСЮЧОЮ

НА 215 ТИСЯЧ ЛУЧАН – 2 ТИСЯЧІ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ПСІВ

Ірина КАЧАН

Мало хто знає, що Луцьк – одне з небагатьох міст в Україні, де позитивно вирішується проблема безпритульних собак. Здавалося б, повірити важко, адже чотирилапі безхатченки на вулицях нашого міста нікуди не зникали, як і скарги лучан на зграї бездомних псів.

Наприкінці квітня на запрошення газети «Хроніки Любарта» до Луцька приїхала група журналістів зі Сходу й Півдня України. З-поміж інших вражень приємно здивували їхні слова про те, що у Луцьку, мовляв, дуже мало безпритульних собак.

Виявляється, так воно і є. У більшості українських міст ця проблема не вирішується роками, а масова стерилізація й реєстрація домашніх тварин – узагалі далека перспектива. Київ, Донецьк, Харків, Одеса, Львів та Луцьк – ці міста можна назвати «передовиками» у вирішенні проблеми бездомних тварин, хоча у кожному з цих міст є свої труднощі. Луцьк у цьому переліку займає особливе місце.

У цьому переконує і директор комунального підприємства «Ласка» Дана Новарчук, яка ще у 2008 році створила організацію «Волинське товариство захисту тварин», об'єднавши небайдужих любителів братів наших менших. Саме завдяки її активності й наполегливості тепер бездомних собак в нашому місті не відстрілюють гицелі, як це було раніше. Та й кількість безхатченків суттєво зменшилася.

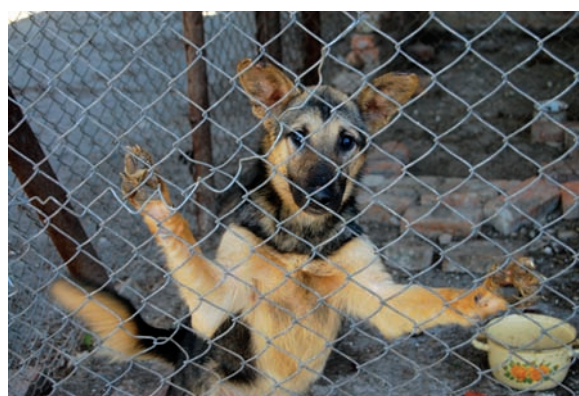
«Починали стерилізувати собак у мене в квартирі. Тоді, у 2008 році, не було фінансування, ми тільки починали розвиватися як громадська організація. Нашим завданням було довести міській владі, що найдієвіший метод – стерилізація. Було багато труднощів. Згодом я почала активно працювати з депутатським корпусом. Зрештою наприкінці 2012 року ми таки створили комунальне підприємство «Ласка». Воно тепер безпосередньо опікується цією проблемою, на його базі діє собачий притулок, який поки не відповідає нормам, але тим не менш у перспективі – створення повноцінного притулку», – розповідає Дана Новарчук.

До створення КП «Ласка», у 2012 році, в Луцьку загалом налічувалося близько 3 тисяч безпритульних собак. Нині ж популяція бездомних псів у обласному центрі зменшилася до 2 тисяч. Все це – завдяки стерилізації.

«Минулоріч ми відловили понад 800 собак, більшість половини з них знайшли власників. Простерилізували 982 собаки, 300 собачок із цього числа допомогли простерилізувати міжнародна організація «Чотири лапи» ще до створення «Ласки».

Директор підприємства «Ласка» Дана Новарчук з найменшими мешканцями притулку

У притулку, що на вулиці Мамсурова, 9, нині утримується 340 безпритульних собак

Цьогоріч ведеться не менш активна робота», – переконує вона.

Переваги стерилізації очевидні, пояснює Дана Новарчук. Більшість стерилізованих тварин (близько 80%) стають спокійнішими, відтак перестають становити загрозу для людей. Агресивними собаки бувають у двох випадках: коли у них «тічка» і коли вони мають цуценят. Саме такі пси зазвичай можуть налякати

чи навіть покусати людину. Стерилізована тварина не «тічкує» і не народжує, відтак проблема загрози для людей практично зникає.

«Хоча бувають справді озлоблені тварини. Як зрештою і люди. Такі собаки без причини можуть когось за штанину схопити, накинутися й вкусити. Таких навіть після стерилізації ми не повертаємо туди, звідки відловили. Якщо ми відпускаємо

назад, то тільки тоді, коли впевнені, що собака соціалізована і безпечна, і зі згоди мешканців. Повертати стерилізованих тварин на їхні території треба, не всіх, звісно, але треба. Бо коли собака стерилізована і далі живе на своїй території, то нові пси на цю територію не претендуватимуть. Бо вони чують запах, знають, що територія мічена», – пояснює директорка підприємства «Ласка».

Х ЯК ЗАРЕЄСТРУВАТИ СОБАКУ

Для того, аби зареєструвати свого чотирилапого друга, можна звернутися або у жек, або у КП «Ласка», або у ветеринарну клініку. Місячна плата за пса невелика: маленька собачка (до 45 см) – 2 грн,

середня (до 65 см) – 4 грн, велика (вища 65 см) – 6 грн. Ці виплати вам включатимуть в квитанцію про оплату за квартиру. Ці кошти йтимуть на облаштування місць для вигулу тварин.

Статистика свідчить, що нині зменшилася кількість укусів людей безпритульними собаками. Якщо до створення КП «Ласка» за рік фіксувалося 600-700 укусів (включно з домашніми тваринами), то тепер ця цифра зменшилася в середньому на 300. А от агресія домашніх улюбленців – тема дещо інша.

У Луцьку проблему безпритульних псів вирішують виключно гуманним методом, як це власне передбачено українським законодавством. Як відомо, з 2006 року, із прийняттям закону «Про захист тварин від жорстокого поводження», в Україні законодавчо заборонено знищувати бездомних собак, евтаназія застосовується в окремих випадках.

«Ми дотримуємося гуманного методу. А от у Харкові 90% відловлених собак евтаназують, решту прилаштовують. За чотири роки активної роботи їм вдалося суттєво зменшити кількість безпритульних собак, але чимало людей засуджують евтаназію. Тим паче, що це суперечить законодавству», – пояснює Дана Новарчук.

Одним із важливих напрямків роботи підприємства «Ласка» є реєстрація домашніх тварин. На жаль, лучани не надто охоче реєструють своїх домашніх улюбленців. Хоча з вересня 2013 року в Луцьку запроваджена обов'язкова реєстрація собак, зробили це понад три сотні лучан. За словами Дани Новарчук, всього у Луцьку налічується близько 10 тисяч домашніх собак.

«Насправді безпритульних тварин дуже мало. Значно більше домашніх собак. І саме звідси починаються всі проблеми. Бо ж чимало людей дозволяють собі викидати на вулицю новонароджених цуценят, не маючи бажання чи можливості їх прилаштувати десь. Ще гірше, коли люди викидають свого собаку, який десь провинився, захворів чи просто набрид. І поки люди так ставитимуться до тварин, повністю позбутися вуличних собак – неральне завдання», – констатує Дана Новарчук.

КІНОРЕЦЕНЗІЯ

«НЕБРАСКА»: ДОРОГА ДО МІЛЬЙОНА

Юрій КОНКЕВИЧ

«В Україні у кінопрокаті фільм не демонструвався», – ця фраза у «Вікіпедії» найчастіше для мене перекладається так: «Фільм класний, варто дивитися». Щодо «Небраски» моя формула знову спрацювала. Тим більше, що режисер Александр Пейн уже двічі не обманював передчуттів. Його стрічки «На узбіччі» (2004) і «Нащадки» (2011) – про родинні й сімейні взаємини. Вони по-доброму академічні і з класною акторською грою. Це той випадок, коли фільм «витає» не стільки сюжетом, скільки актори й цінності, про які хотів сказати режисер.

«Небраска» мав небагато шансів виграти цьогорічний «Оскар», але думаю, що для його визнання достатньо й перемоги у торішніх Каннах за найкращу чоловічу роль, номінацій на «Золоту пальмову гілку» і той-таки «Оскар» та ще сили-силенної інших кінопремій.

Отож, у центрі чорно-білої стрічки маємо

Вуді Гранта – старого і на початку фільму дуже самотнього чоловіка. Він не проти випити й у свої літа, у нього виразні симптоми хвороби Альцгеймера. Одного дня Вуді дістає листівку, в якій повідомляється про те, що він буцімто виграв мільйон доларів. Проте гроші можна забрати лише, приїхавши в Лінкольн, штат Небраска. Вуді разом зі своїм сином Девідом вирушають у довгий шлях зі штату Монтана, аби отримати виграш. Син розуміє, що ніякого призу батько не отримає, але впертий Вуді не вірить американській пошті, а вірить у мільйон, який чекає на нього в Небрасці... Дорогою заїздять у рідне містечко Вуді – Хоторн.

Герої режисера Олександра Пейна завжди любили їздити заради пошуку важливих для себе відповідей – у «Нащадках» так колесив Американою герой Джорджа Клуні. Власне, сама доро-

га в таких випадках – не більше, ніж привід. Під час подорожі у Небраску 77-річний актор Брюс Денн створює яскравий образ «втраченої» людини. Небалакучий, сварливий, але дуже добрий. На його потужну фігуру режисер нанизуює колоритних родичів, синів, які заплуталися у своєму житті, сучасну одноповерхову провінційну Америку, яка божеволіє від безгрошів'я та відсутності новин, у якій життя замерло у 1950-их, а з'ява нових людей у містечку – інформаційний привід для журналістів.

Старигана, який, на перший погляд, втрапив глузд, Пейн поєднав із навколишньою дійсністю їдкими жартами і жорсткими діалогами. Кінцевий пункт призначення Вуді – офіс шахраїв, що розсилають літнім американцям липові папери з порожніми обіцянками. Вуді й Девід Гранти дістануться офісу, дідусик пере-

конається в тому, що його таки «розвели». Але найважливіше з ним станеться до цього, дорогою до Лінкольна. Власне, саме ця безглузда, здавалося б, подорож знову об'єднає родину. Сини й жінка Вуді горою стануть на захист старигана від нещирості та нападок родичів і знайомих, упевнених, що він зобов'язаний поділитися міфічним мільйоном.

«Небраска» – дуже американський, але водночас й український фільм. Про братів, які із різним успіхом влаштували своє життя, про нікому не потрібних старих, про родичів, які згадують один одного тільки на похороні чи після щасливого виграшу мільйона, про забуту світом глибинку.

Усі ці сюжети об'єднала гра колоритного Брюса Денна. Він знає про те, що грає, бо й сам мав несолодку долю. Одружений був тричі. Із другою жінкою – акторкою – мав двох доньок. Одна з них померла маленькою після травм, отриманих під час падіння у басейн. Згодом Брюс і Дайана розлучилися. А з третьою дружиною актор щасливо живе дотепер. Хепі-енд... Так хотів, щоб і «Небраска» була з ним. І Пейн подарував хепі-енд глядачу. Не розповідь, який саме – подивитися самі :)

АФІША

КОМЕДІЙНЕ ШОУ

Початок: 22:00
Місце: клуб «HollyWood»
З комедійною програмою виступатиме команда КВН «Отдыхаем Вместе»
Деталі за телефоном: (050) 806-05-05

9 ТРАВНЯ

ВАДИМ КРАСНООКИЙ

Початок: 21:00
Місце: півний клуб «Оболонь»
З акустичною програмою виступить лідер гурту «Mad Heads» Вадим Красноокий
Деталі за телефоном: (050) 215-41-56

9 ТРАВНЯ

ГУРТ «РІПЛІЙ»

Початок: 21:00
Місце: клуб «Майдан»
Гурт презентує міні-альбом «Хвилини до літа»
Деталі за телефоном: (050) 100-27-51

10 ТРАВНЯ

КОНЦЕРТ ОРГАННОЇ МУЗИКИ

Початок: 16:00
Місце: Кафедральний костел святих апостолів Петра і Павла
Концерт органної музики з нагоди Дня матері. Солоїсти Петро Сухоцький (орган) та Ірина Малашевська (вокал)

11 ТРАВНЯ

РОМАНТИЧНІ ТРІО

Початок: 16:00
Місце: Волинський обласний академічний театр ляльок
Концерт класичної музики за участі Етелли Чуприк (фортепіано), Андрія Карпяка (флейта) та Ярослава Мигалія (віолончель)
Деталі за телефоном: (0332) 24-02-41

11 ТРАВНЯ

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«НІМФОМАНКА. ЧАСТ.1»

(Данія, Німеччина, Франція, Бельгія, Великобританія, 2013)
Режисер: Ларс фон Трієр

Перша частина скандального «порнопсихологічного вестерну» великого сучасного поета світового арт-хаусу Ларса фон Трієра, яка стала завершальною крапкою трилогії «Депресія» («Антихрист», «Меланхолія»), однозначно увійде в списки ліпших зразків європейського кіно 2000-х. Відверта історія дитинства та юності однієї маленької британки, яка з раннього віку почала страждати на німфоманію, затягує глядача у вир різнобічних рефлексій з приводу природної сутності людського ества на предмет нашої здатності або, навпаки, нездатності приймати себе такими, якими ми є, поза суспільними моральними установками, догмами та позірним лицемірством загальноприйнятого поняття пристойності. Витончено вульгарно і глибоко, хай який дикий вигляд ці речі мають збоку разом. Чекаю на продовження, а наразі рекомендую до перегляду першу частину фільму. Цікаво!

«СИНЕВИР»

(США, Україна, 2013)
Режисер: Олександр Альошечкін, В'ячеслав Альошечкін

Не хочу бути голосним і вкрай критичним, але такого шлаку від ще одного українського фільму, на кожен з яких чекаєш як на якусь одкровення, я не очікував. Історія про карпатських монстрів-песигловців, які у 70-х роках минулого століття темними ночами нападають на простих радянських туристів. Так – природа вражає, та й ідея дозволяє розгорнутися на повну, щоб глядач отримав добротний фільм жажів, але не цього разу, не з цими режисерами і аж ніяк не з цими акторами :) «Тіні незабутих предків» на фоні цього виглядають приблизно як «Титанік» на фоні серіалу «Менти». Українським фільм теж важко назвати: карпатські діти, Іванка та Сашко, які говорять російською, – це вагома і головне переконливо :) На ваш вибір, шановні.

«Я, АЛЕКС КРОСС»

(США, 2012)
Режисер: Роб Коен

Не великий профі у бойовиках сучасності, але фільм зайшов добре :) Можливо, передбачувано і місцями банально, але видовишно, динамічно й цікаво. Історія одного кривавого полювання на серійного вбивцю, який не гребує жодними методами для досягнення своєї мети. Головному герою потрібно багато що втратити, щоб здобути перемогу над злом і захистити своїх рідних. Гарний персонаж «загубленця» Меттью Фокса, який дуже переконливо зіграв психопата-вбивцю. Можна!

«УБИЙ СВОЇХ ЛЮБИХ»

(США, 2013)
Режисер: Джон Крокідас

Реальна історія знайомства та стосунків ікон епохи бітників – Керуака, Гінзберга та Берроуза. Тут вам і любов, і юнацьке хуліганство, й інтелектуальні дискусії, і боротьба за нове обличчя світу та літератури, і трохи хворобливих амбіцій упереміш з феєричною іскристістю генів екватора минулого століття. Спокійно, виважаєно, мудро і для обмеженого кола глядачів :) Для багатьох приємним бонусом буде присутність у стрічці Деніела Редкліфа. Спробуйте :)
Редкліфа. Спробуйте :)

ПІАНІСТ-ЕКСТРЕМІСТ: «ДОПОКИ ЛЮДИ НЕ ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО СВОБОДА ДАЄТЬСЯ ВАЖКОЮ ЦІНОЮ, ТО ВОНИ НЕ ЗМОЖУТЬ ЇЇ ЦІНУВАТИ»

Тетяна ГРІШИНА

Піаніст-екстреміст (Piano Extremist) Богдан приїхав до Луцька в суботу, 3 травня. Його концерт запізнився на годину, тому, мабуть, чимало слухачів не змогли оцінити виступ. На голові – балаклава, в руках – ноти, велика термозкружка з солодким чаєм з трьома дольками лимона. Ось і весь реманент вуличного музиканта.

Богдан – активний учасник київського Євромайдану. Якось він у масці загравав на фортепіано, яке встановили на Банковій. Хтось зняв імпровізований виступ та виклав відео в інтернет, зазначивши, що екстреміст дістався до піаніно. Так і почалася «музична частина» революції для Богдана.

Він не називає свого прізвища, не каже, звідки саме родом. З його російської лише можна припустити, що йдеться про Східну чи Південну Україну. Після революції «екстреміст-музикант» відвідує різні міста, даючи вуличні концерти.

– Чим тебе приваблює виступ просто неба?

– Вуличний концерт передбачає спонтанність. Люди можуть і говорити, і шуміти, бути вільними. Людина захотіла – зупинилася, послухала, пішла далі. А у залі за квитками всі сидять на місцях, тиша, пафос. Я цього не терплю.

– Ти ставиш умову – не грати у закритому приміщенні?

– Бували випадки, коли я грав у приміщеннях. Скажімо, у залі Київської міської адміністрації. Але там була неформальна атмосфера. Хтось підходив і починав зі мною говорити. Це нормально. Це краще, ніж грати, коли всі тебе слухають чемно. У Житомирі мене поставили перед фактом, що інструмент буде всередині. Там був синтезатор-механіка. Я сів. Почав грати і зрозумів, що не йде. Встав, кажу, мовляв, виносити на вулицю. Хто хоче – пішли зі мною.

– На виступі в Луцьку, на відміну від Рівного, було обмаль людей. Тебе це не розчарувало?

– Були випадки, коли я грав для однієї людини. Якось, будучи ще в Києві, отримав повідомлення «ВКонтакте» від дівчини. Вона питала, де мене можна послухати. Кажу, що щодня в КМДА маю репетиції. Але час не вказував, бо не знав, коли буде вільний. Ми звідзвонилися, і вона слухала одна мій концерт. Але дивно, що в Луцьку прийшло так

мало людей. Певно, це пов'язано з організацією, багато хто поїхав на вишкіл.

– Відколи ти почав свою подорож вуличними піаніно?

– Першим містом, де я грав, був Дніпропетровськ. Я випадково натрапив на повідомлення від дівчини, яка нині є моїм арт-директором. Потрібен був піаніст на вечір. Кажу, що можу приїхати. Вона відповіла: «Дякую, вже знайшли». А я кажу: «Все одно хочу приїхати». Приїхав, відіграв. Люди були в захваті. При чому за сто метрів були антимайданівці. Вони щось кричали, намагалися перекричати. Тоді концерт був геть не у такому форматі, як зараз. Нині я спілкуюся з людьми, а тоді все було швидко, зіжмакано. Пограв, встав і пішов. Ми знали, що міліція не підтримує того, що відбувається. Був ризик, що заберуть. Грець з тим, що поб'ють, а от якби забрали... Концерт відбувся 17 лютого. Я затримався там трішки. Завдяки цьому, можливо, уникнув смерті, бо відомо, що відбувалося в ті дні у Києві. Потім був концерт у Харкові. Після виступу мене відіслали переночувати на квартиру. Я хотів ночувати у штабі. Звук, якщо чесно. Після Майдану ночувати у штабі було звичніше. У Харкові концерт був найдовший, тривав до п'яти годин. Час до часу я переривав виступ, пив каву, їв канапки і знову грав. Формат був цікавий тим, що люди були зайняті справою і слухали музику при цьому. І я розумів, що всі вони роблять революцію в цей момент, саме зараз. Це були не просто перехожі. Тому я хотів грати, і грати для них. Після концерту прокинувся в обід. Приїхав до штабу, а там – дим, щось горить. Іду у бронезилеті і раптом розумію, що навколо мене всі з георгіївськими стрічками і п'яні. Потім я побачив фортепіано. Воно було розбите вщент. А далі нас намагалися побити росіяни. Так сталося, що мені вдалося уникати таких небезпечних ситуацій. Могли і вбити, і покалічити, але постійно кілька годин відділяло мене від цього.

– А як щодо піаніно? Встиг зіграти у Криму?

– Ні, на жаль, поїздка зірвалася. Домовилися про інструмент у Керчі. Я хотів грати у військовій частині для

солдатів. Але потім був референдум, і наступного дня стало зрозуміло, що поїздки не буде.

– Розкажи про інструменти, на яких граєш. Знаю, що луцьке піаніно – аж ніяк не мрія музиканта.

– Нічого страшного, в Рівному було ще гірше. У Житомирі грав на електропіаніно. У Кременчуці хлопців «розвели», бо той, хто налаштував інструмент, взяв удвічі більшу суму за послугу, ніж потрібно. І навіть не налаштував його як слід. Але, до речі, в Кременчуці на мене чекав сюрприз. Піаніно ввечері мене завели в зал, а там – повно людей. Щойно завершилося якесь дійство, і всі залишилися ще послухати мене. І там на мене чекав гарний рояль. Узагалі рояль – це настільки гарна річ, особливо в «Українському домі» в Києві. Коли під час революції після штурму я вернувся з медпункту зі струмом мозку і сів за рояль, то одразу весь біль минув. Воно того варте було. В «Українському домі» неймовірний рояль.

– Люди під час концертів часто пісні замовляють?

– Ні, але хотілося б. У мене є в репертуарі дві пісні, які замовляли. У Харкові захотіли послухати «Реве та стогне...» і «Ніч яка місячна...». Самі знайшли ноти, роздрукували їх. Тепер ці пісні я граю майже в кожному місті.

– Виступаєш в балаклаві принципово?

– Усім зрозуміло, що це, по-перше, збільшує інтерес публіки, а по-друге, я зрозумів, що це дуже символічно. Лице немає жодного значення. Воно не бере участі у грі. Беруть участь пальці, руки. Рук я не ховаю. Я граю, і яке має значення, звідки я родом, який на вигляд, скільки мені років. Зрештою, мене не впізнають на вулиці – і це чудово. Думаю, що вистачає того, що відповідаю всім, хто мені пише в соцмережах.

– Сьогодні в Луцьку тебе після концерту просили зняти балаклаву хлопці з Правого Сектору. Це в кожному місті такі претензії?

– Так, якщо це місто, де є Самооборона. Друге, що завжди пропонує Самооборона, – це охороняти під час концерту від провокацій.

– А такі траплялися?

– Ні, лише була цікава ситуація в Харкові, коли Ан-

тимайдан стояв у п'яти метрах від нас. Вони знімали мене на телефон, періодично щось вигукували. Я так зрозумів, що це для звіту, аби гроші отримати. Самооборона і Правий Сектор намагалися їх вгамувати. Виникала словесна перепалка. Я нічого не говорив. Почав грати, зрештою настала тиша. І, коли у фіналі я грав гімн, то чув, як його підспівують і з боку Антимайдану.

– Ти згадував, що у Харкові під час концерту люди творили революцію, робили свої справи. Можна сказати, що твоя музика була саундтреком революції. А для тебе яка музика уособлює Євромайдан?

– Мабуть, композиція Людовіко Еунауді «Білі хмари». У Луцьку я її грав двічі. Цю композицію вивчив однією з перших на Майдані.

– А люди на Сході вірять у існування злих бандерівців?

– Я не спілкувався з такими. Всюди вистачає адекватних людей, які розуміють, що насправді відбувається в Україні. Біда у тім, що є велика частина людей, яким насправді все одно. Моя хата скраю. У Дніпропетровську їду з таксистом і питаю: «За кого ви будете голосувати?» А він мені: «Я не вирішив, та й яке це має значення, якщо нічого не зміниться?». Така байдужість – це найбільша проблема. Відсоток тих, хто підтримує Росію, дуже маленький. Відсоток тих, кому все одно, – великий. Завдяки такій позиції вдається «грати» людям, які рвуться до влади і які хочуть повернути те, що було.

– Ти професійний музикант?

– Ні, я насправді не дуже добре граю. Зрештою, головне – душа. Якщо грати з душею, то, незважаючи на якість виконання, рівень підготовки піаніста, люди слухатимуть, їх тягнучиме.

– Як ти думаєш, що чекає на Україну?

– Усе буде добре. Бачиш, коли щось приходить просто так, то це не цінуєш. Тому Схід має пройти це все з кров'ю і боротьбою, аби не було так, як трапилося з Україною. Ми мали 20 років незалежності, але незрозуміло якої незалежності, незрозуміло було, що відбувається. Просто ми її отримали і все. На Сході, коли відбуваються бої, допоки люди не зрозуміють, що свобода дається важкою ціною, то вони не зможуть її цінувати, як це цінують на Заході. Західна Україна готова бути в Європі давно. На вулицях – вже Європа. А на Сході... Якщо зараз ми вступимо в Євросоюз, то він буде шокований від частини жителів Донецької, Луганської областей.

**X ВОЛЕЙБОЛ
ЛУЦЬК ШУКАВ
ВОЛЕЙБОЛЬНІ ТАЛАНТИ**

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Майбутні зірки українського волейболу зібралися в Луцьку на традиційний турнір, присвячений Дню Перемоги. За свою 30-річну історію через змагання пройшло чимало відомих тепер вже на весь світ волейболісток.

– Якщо згадати історію змагань, на нашому турнірі було багато гостей. Приїздили команди з Балтії, Росії, Білорусі, Словаччини, Угорщини, Польщі. Такі турніри потрібно проводити. Ми й самі радо відгукуємося на такі запрошення. Як тренер я стараюся придивитися до перспективних гравців, щоб у майбутньому взяти їх у склад луцького ВК «Континіум-Волинь-Університет». Ще кілька років тому наші дівчата виступали на цьому турнірі, а зараз вони грають у Суперлізі – еліті українського волейболу, – розповідає директор Волинської ОДЮСШ Богуслав Галицький.

Для молодих спортсменів кожне змагання – це емоційні перемоги й досвід поразок. Луцька волейболістка Анастасія Фридинська займається в спортшколі вже сім років, і такі турніри для дівчини стають справжнім святом.

– Було дуже цікаво змагатися з командами зі всієї України, а після ігор поспілкуватися з дівчатами на свої волейбольні теми. Дуже багато вражень залишилося після турніру. Добре виступати нас змушують рідні стіни. Та для того, щоб стати справжньою командою, нам потрібний ще час. Грати у волейбол потрібно вчитися щодня. Хоча ми вже добре знаємо одне одного. Ми вже як одна сім'я. За перемогу хочу подякувати тренерам, вони всього нас навчили, – каже Анастасія.

За результатами трьохденних змагань луцькі волейболістки перемогли і в старшій, і в молодшій віковій групах. Серед спортсменів 2002 року народження та молодших третіми фінішували дівчата з Вінниці, а почесне друге місце виборола команда з Івано-Франківська.

Серед спортсменів 2000-2001 р. н. після лучанок в турнірній таблиці йдуть білоцерківські волейболістки. А «бронзу» в цій групі виборола команда з Коростеня (Житомирська область).

Також серед гравців старшої вікової категорії визначили найкращих гравців у чотирьох номінаціях. Найкращою зв'язкою турніру стала лучанка Анна Герасименко, а її одноклубниця Крістель Мабіалу перемогла як найкраща ліберо. Найефективнішою нападницею турніру колегія суддів визнала Оксану Пилипенко з Білої Церкви. А найгостріші подачі виходили у Аллі Вайнштейн (Коростень).

На закритті турніру головний суддя змагань Наталія Хомюк подякувала усім учасникам за хорошу гру та побажала спортивних успіхів і щасливого повернення додому.

«ВОЛИНЬ» КРУТИША ЗА ЯМАЙКУ!

Павло ФІЛОНЮК

Кажуть, що на останніх хвиликах матчу 28-го туру чемпіонату України «Говерла» – «Волинь» нечисленні вболівальники ужгородців хотіли затягнути пісеньку про «Аргентину-Ямайку – 5:0». Але колишній півзахисник лучан В'ячеслав Шарпар на другій доданій хвилині сплутав усі карти – ушосте забив гостям й замість «Чайфу» вболівальники обмежилися «простою» овацією своєї команди. Такого приниження «Волинь» не знала 12 років.

Улітку 2002-го року команда Кварцяного поступилася київському «Арсеналу» 1:8, причому «канонірами» тоді керував нинішній наставник «Говерли» В'ячеслав Грозний. Його тепер не інакше, як спеціалістом з «Волині» називатимуть, адже він до всього і в матчі першого кола в Луцьку здолав хрестоносців...

«Сьогодні на полі не було команди», – бідкався після матчу старший тренер «Волині» Володимир Дикий і пообіцяв санкції до футболістів за такий приголомшливий програш. Свої санкції застосували до гравців і вболівальники, які приїхали на матч з Луцька. Словесна обструкція біля клубного автобуса закінчилася тирадою двох фанатів, яких пустили в роздягалку до волинян...

«Говерла» насправді тішилася як могла у матчі проти безвольної «Волині»: Шацьких, Акаппо, Фечук, Кочіш, Лисицький, Шарпар забивали на будь-який смак і з будь-яких позицій. Гости, на жаль, навіть не пручалися. Особливо жалюгідний вигляд «Волинь» мала після вилучення Скоби в середині другого тайму. Це була, до слова, вже восьма (!) червона картка для хрестоносців у цьому чемпіонаті.

Шоста поспіль поразка «Волині» закріпила лучан на 12-му місці в турнірній таблиці. У спину дихає та ж «Говерла», а шанси піднятися хоч трохи примарні. Навіть не хочеться загадувати щось про наступний матч у Луцьку. У неділю, 11 травня, «Волинь» прийматиме «Севастополь» (початок о 15.00). Напевне, нашим футболістам може допомогти тільки згадка про те, що вони футболісти і хай які несприятливі обставини в команді й поза нею, мусово грати і доводити свою професійність.

X ВОЛОДИМИР ДИКИЙ:

«Рахунок відповідає тому, що відбувалося на полі – нашої команди сьогодні там не було видно. Сьогодні кожен футболіст грав, як хотів, не було ігрової дисципліни, були провали, розриви у лініях. Програла усю боротьбу, яку тільки можна було, на будь-якому клаптику поля. Грала дуже погано. Скільки я у футболі, як гравець чи тренер, то такої безпорадної гри,

«ДИКИЙ» РАХУНОК 6:0 У ГРІ В УЖГОРОДІ

Матч в Ужгороді розпочався із хвилини мовчання. «Волинь» замовкла на увесь матч.

Тим часом кінцівка цьогоорічного чемпіонату дедалі більше схоже на бойовик. Якщо у березні багато матчів відтермінували з огляду на нестабільність у державі, то нині на сході тривають справжні бойові дії, а часового маневру ФФУ та УПЛ не мають, адже, відповідно до вимог УЕФА, чемпіонат треба закінчити до 18 травня. Тому команди зі Сходу мусять переносити свої поєдинки в інші міста. Відтак «Севастополь» і «Металіст» зіграли в Києві, шукають пристановища «Зоря» із «Шахтарем», фінал Кубка України Харків не прийме... Цілком імовірно, що й «Волинь» вимагатиме не проводити останній матч чемпіонату в Донецьку. У 30-му турі 17 травня лучани зіграють із «Шахтарем», і, цілком ймовірно, саме після цього поєдинку власники гірників мали намір відсвяткувати золоті медалі. Але до чого нові феєрверки на «Донбас Арені», якщо поруч стріляють по-справжньому?..

X ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	26	19	2	5	57 - 22	59
2	Дніпро	26	16	5	5	49 - 26	53
3	Металіст	26	14	9	3	49 - 27	51
4	Динамо	26	14	5	7	50 - 32	47
5	Чорноморець	26	12	8	6	29 - 21	44
6	Зоря	26	11	9	6	33 - 24	42
7	Металург Д	26	11	7	8	42 - 39	40
8	Ворскла	26	10	10	6	35 - 33	40
9	Карпати	26	7	10	9	31 - 35	31
10	Іллічівець	26	9	4	13	24 - 31	31
11	Севастополь	26	8	5	13	27 - 42	29
12	Волинь	26	7	6	13	24 - 47	27
13	Говерла	26	7	4	15	25 - 35	25
14	Металург З	27	2	6	19	19 - 52	12
15	Таврія	27	2	4	21	15 - 43	10
16	Арсенал	0	0	0	0	0 - 0	0

X ХРОНКЕР

29 тур

11 травня, неділя

Волинь	15:00	Севастополь
Говерла	17:00	Чорноморець
Металург Д	17:00	Металург З
Зоря	19:30	Шахтар
Іллічівець	19:30	Динамо
Карпати	19:30	Металіст
Ворскла	19:30	Дніпро

X БАСКЕТБОЛ

ПРИБОРКАЛИ «ВОВКІВ», АЛЕ ПРОГРАЛИ «АВАНГАРДУ»

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

У щільному графіку кінця першого етапу Вищої ліги з баскетболу знайшлося місце і для двох домашніх ігор волинян проти київських команд. Господарі показали двояку гру і результат, але безпечили собі потрапляння в плей-офф турніру. «Лучеськ» – «Вовча Зграя» – 68:56 (13:13, 13:11, 23:15, 19:17)

Спершу підопічним Дмитра Чайковського потрібно було здолати «Вовчу зграю». Упродовж усієї гри команди йшли нога в ногу, і лише наприкінці зустрічі «Лучеськ» зумів дотиснути суперника.

– Для нас вийшла не надто яскрава картина поєдинку, але ми отримали заряд адреналіну. Була рівна гра і важливо, що хлопці не втратили

голову і змогли довести до перемоги. Хоча це не дуже добре, що ми так довго не змогли поставити гру. Але хлопці грали на межі без помилок, і це дуже добре перед фінальними іграми, – коментує головний тренер лучан Дмитро Чайковський.

Гравець «Лучеська» Дмитро Швагринський мляву гру своєї команди пояснює небажанням витратити сили перед фінальними турами. Він запевняє, що матч з київськими «вовками» був лише тренуванням з підвищеною складністю.

– Я старався якнайменше витратити сил, – каже баскетболіст. – 26 хвилин своїх я на паркеті отримав. Це забагато, бо дуже мало часу залишається на відновлення. Є психологічний тягар. У нас тільки вісім людей грає. Ми націлені на ігри в Києві.

«Лучеськ» – «Авангард» – 72:90 (19:29, 17:7,

16:29, 20:25)

Господарі гідно билися першу половину матчу, але після перерви захист лучан не зміг упоратися з нападом «Авангарда».

– У нас був один розігруючий, суперник сильно пресингував нас. Вони розуміли, що ми під кошиком не поступаємося їм, тому «Авангард» побудував сильну гру. Ми чекали пресингу, просто не думали, що зробимо стільки втрат, – зізнається тренер «Лучеська». – В останній партії пробували закривати кошик, але в суперника пішов тричочковий кидок. І нам важко було зламати їх переможний хід.

Останню домашню гру чемпіонату лучани проведуть у четвер, 8 травня. На майданчик спорткомплексу СЧУ імені Лесі Українки завітає БК «Дніпро».

Почувши по радії російську мову без матюків, сепаратисти подумали, що це англійська.

Якби Правий Сектор був такий, як про нього повідомляють російські ЗМІ, то війська Яроша вже підходили б до Москви.

— Шойгу заявив, що Росія відвела війська від кордону з Україною.

— А що сталося, санкції поділяти?

— Ні, у прикордонних магазинах закінчилася горілка.

У Радянського Союзу і нинішньої Росії багато спільного. Але найприємніше — що в них одне й те саме майбутнє.

Економісти прогнозують: доллар у Росії скоро повернется в старі добрі радянські часи — за один доллар даватимуть 60 копійок, а за багато долларів — 8 років із конфіскацією.

Бабуся помилково замість поліклініки зайшла на медкомісію у військкомат і виїшла звідти абсолютно здоровою.

А почнімо всі з себе. Я з понеділка кидатиму недопалки в урну, а ви перестанете красти мільярди з бюджету.

— Фу, яка гидота! Що це?!
— Це я. Пора б уже й звикнути, три роки разом живемо.

Російські реалії. Сидить Вовчик у пісочниці, з усіма б'ється і верещить: «Совок поверніть! Поверніть совок!!!»

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

На гравюрі XIX століття зображено каплицю Скорботного Христа на католицькому кладовищі. Коли в місто ще в XVII столітті прибули представники ордену бернардинів і заснували тут свій костел (тепер це собор Святої Трійці) з монастирем, то з часом постала потреба для виділення окремого бернардинського кладовища. Територію відвели на кручах навпроти костелу. З часом це стало загальноміське католицьке кладовище. На ньому була цікава капличка, присвячена Скорботному Христу. А збудували її в пам'ять

про вбитого ченця-бернардина. Історія була така. У 1646 році бернардинам подарували частину землі, яка раніше належала костелу Святого Якова. Але було придбано цю землю не прямо, а шляхом «переведення стрілок». Луцькі євреї перед покупцем мали певний борг, тож за землю мусили сплатити вони: мали сплачувати на костел Святого Якова за землю, яка вже належала бернардинам. Але першу ж виплату вони пропустили. Не довго думаючи, священник яківського храму Мацей Поплавський вирішив скоїти наїзд на ділянку

землі й відібрати шматок нерухомості як компенсацію. Але бернардини також не хотіли просто так здаватися і виставили оборону. З якоїсь причини, можливо, не особливо з'ясовуючи обставини й не зважаючи на однорівність, а тільки на економічну вигоду, бідні католики стали бити не євреїв, а один одного. У тій сутичці бернардина Капанара було вбито. Суд виніс вердикт – священника Поплавського звільнили. До того ж, він за власний кошт в пам'ять про вбитого ченця мав спорудити каплицю Скорботного Христа.

Так німець на Якова скаже	Межа, а також сторона	З'єднувач ПК з Інтернетом		Батько імпресіонізму Клод ...	Східний хліб із начинкою	Колега й попередник джазмена					
Церква у лютеран	Жорсткий тип	Мітка на предметі, деталі	«Половина» бутерброда	Синонімічний низ, споду	Руський рідич нашої ковдри	Рух на велосипеді		Розмінник грошей (заст.)			
Гра з м'ячем та бітами	Син Іглесіаса, також співак	Гучне звучання	«Місячний» хімічний елемент	Сибіряк, у минулому тунгус	Найдавніша релігія індусів	Анкетування як процес		Газети, журнали (абр.)			
Панацея для недужого	Водна процедура		Симптом, і риза, і прикмета	Рональд – для своїх	Скульптор, автор «Мишлителя»						
		Родич литвина на та ліва			«Просторічна» поміщиця в Польщі			Серед письменників Альбер	Пишна стрічка у волоссі		
Рокер зі США Том ...	Кріпак у Західній Європі			Квартальний ... (бухгалтерія)	Боксер Мухамед ...	Садридін зі світу літератури		Гонки на автомобілях	Як із естонської естради		
			Також знай як Троя			Сітка, яку траулер за собою тягне			Грецький бог вогню	Фокс Малдер і Дана ...	
				Навіювання страху	Молоток – камінь до двати	Волоццога у дракті убогим		Як Гроссу, так і Завальська	Скульптор ... Роден		
			Курка – вустами дитини	Білий генерал-емігрант	І так на лап-ландця кажуть	Колісь був ... тепер француз			...-ла-зур (мінерал)	Що єднає Бабеля і Ньютона?	3-тє завбільшки місто Франції
			Майданчик на схилі гори	1		Масна заправка до салатів			Антична чаша		
			І гудок, і дорожній знак		Заглибка на щоці при усміху		Американці для решти світу		«Хоч не ... та біля нього лежало»		
								Соліст «Браво» у 1990-х			

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 1 травня 2014 року.

А	В	Т	О	Р	К	А	О	Ш	Е	Р	С	Т	Ь
И	П	Р	З	Б	У	Т	У	І					
О	С	Л	О	Р	А	З	Б	Е	С	Т			
І	В	З	У	Т	Т	Я	З	А	Т				
В	І	З	А	Е	Д	Д	І	Д	О	К			
К	Г	У	Б	А	Н	Ф	Ю	Е	С	Т	Е	Т	
У	И	Ш	Л	О	Т	Т	О	Р	У	Ж	И	Н	У
К	И	У	Р	Е	Б	Р	О	Б	Е	З	Е	Т	А
Т	Е	З	К	О	И	П	Р	О	Ш	И	В	К	А
И	И	Ж	У	Л	Ь	Р	И	Н	В	М	І	С	Т
К	И	Л	А	Д	Ь	Ю	Д	Е	Й	П	Ю	Р	Е
О	Н	А	Й	О	М	Р	С	М	О	Г			
Ф	Р	Е	Н	Ч	С	А	Н	И	Н	У	Г	А	
О	А	К	Т	И	В	С	Т	И	Х	А	Р		
Б	У	Х	І	Т	А	П	Р	У	Т	К	А	Н	Т

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТЗОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»

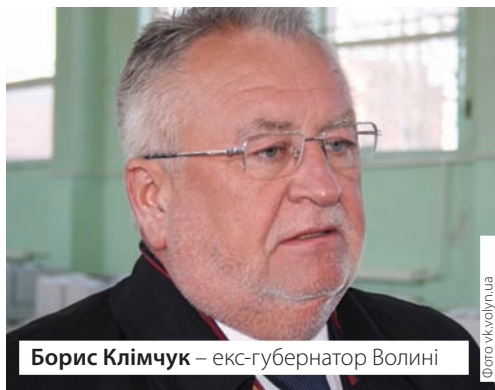
Редактор Андрій Лучик. Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Воли 1-6, 2-пов., оф. 2-16. Тел./факс 788-005. Електронна адреса: hroniky@gmail.com

Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор. Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, більшість авторів працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень. Обсяг 4 друк. арк. ТЗОВ «Експрес Медіа Друк» 81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 25. Наклад 43 000 прим. Замовлення: 19159. З приводу розміщення реклами звертайтеся за телефоном: (095) 144 43 42 e-mail: hroniky.reklama@gmail.com

Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів: www.pravda.lutsk.ua, www.vip.volyn.ua, www.simya.com.ua, www.volynnews.com, www.volynpost.com.

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

Х ДВІЙНИКИ

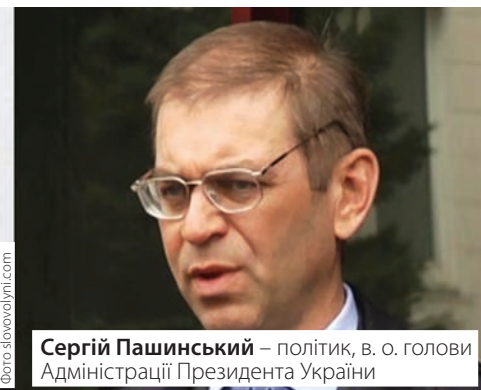
Борис Клімчук – экс-губернатор Волині

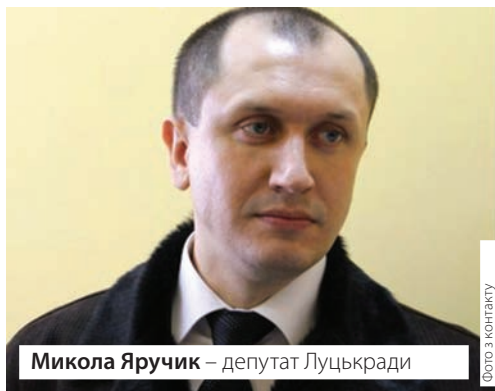
Ігор Коломойський – бізнесмен, губернатор Дніпропетровщини

Петро Коробчук – український поет, перекладач і літературний критик

Сергій Пашинський – політик, в. о. голови Адміністрації Президента України

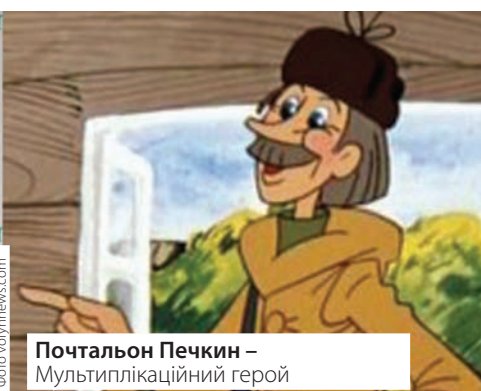
Микола Яручик – депутат Луцькради

Степан Бандера – політик, провідник ОУН

Федір Кошель – начальник управління охорони здоров'я Луцькради

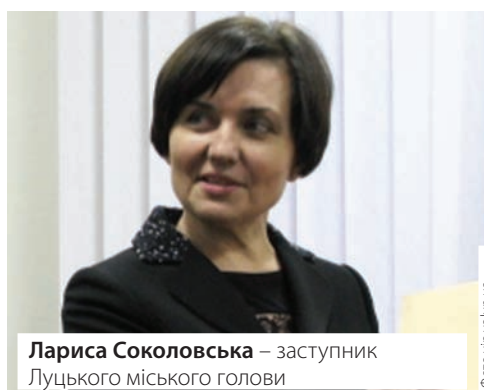
Почтальон Печкин – Мультиплікаційний герой

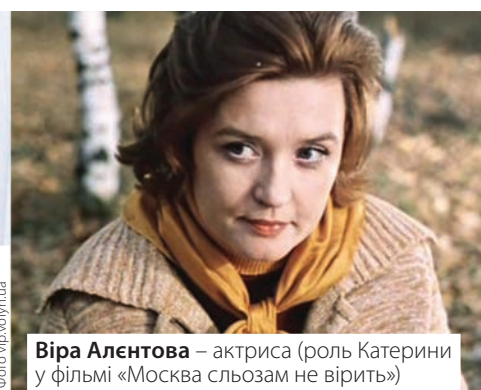
Андрій Турак – бізнесмен, депутат Волинської обласної ради

Василь Цушко – політик, державний діяч

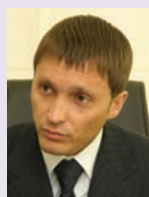

Лариса Соколовська – заступник Луцького міського голови

Віра Алентова – актриса (роль Катерини у фільмі «Москва сльозам не вірить»)

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 9 – 15 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03–20.04)
Ігор Єремеєв (3 квітня 1968 р.)

A la guerre comme à la guerre, mon cher... Доведеться увімкнути свої комунікативні навички під час важливих переговорів. Порада старого сивого друга допоможе досягти потрібного фінансового результату.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Віктор Божидарнік (22 квітня 1945 р.)

Постарайтеся не завдавати нікому зла ні справою, ні помислом. Тиждень варто присвятити навчанню і освоєнню нових професійних навичок. Вдасться оптимізувати робочий процес і викрити змову колег і конкурентів.

БЛИЗНЯТА (22.05–21.06)
Сашко Положинський (28 травня 1972 р.)

Закликайте стати героями України, потребує героїв ваша країна! А от від пустопорожніх телевістивів краще утриматися. Потрібна порада більш досвідченого професіонала, щоб усе стало на свої місця. Увечері прогулюйтеся у тихих місцях, щоб зняти негатив.

РАК (22.06–23.07)
Павло Данильчук (30 червня 1985 р.)

Намагайтеся не втручатися в інтриги колег, інакше зіпсуєте свою гарну репутацію. Не варто панікувати і брехати, краще відразу озвучити свої недоліки і промахи. Зорі рекомендують забути практику знічев'я хапатися за проблеми, які не вартують навіть виїденого яйця.

ЛЕВ (24.07–23.08)
Ігор Коцан (14 серпня 1960 р.)

Притиснули вас по усім фронтам так, що аспіранти вас не бояться і держзамовлення летить в тартарари. Головне – не робіть зайвих рухів і буде вам новий контракт.

ДІВА (24.08–23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958р.)

Цілий тиждень прийматимете гостей. Перефразовуючи велику поетесу: «Будуть приходити люди – багаті й сумні. Радість і тугу нестимуть тобі. До них промовляти душа твоя буде...» Відмовтеся носити каштани у чуже вогнище. На базари і маршрутки – ані ногою!

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Путлер (7 жовтня 1952 р.)

Зробіть впевнені кроки із перетворення своєї парашки у світову наддержаву. Створити власний Інтернет «Чебурашка», рейтингове агентство «Валенкі&Лапті», PutinCard замість MasterCard, операційну систему «Форточка». І буде щастя вашому народу.

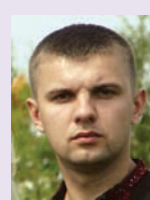
СКОРПІОН (24.10–22.11)
Ольга Куліш (27 жовтня 1961 р.)

Пригадаєте усі не перемальовані сторінки робочої біографії. Наприклад, зверніть увагу на «Закритість влади». Будьте уважними із колегами по роботі – серед них чимало «перевертнів з мікрофонами».

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)
Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)

Можуть виникнути складнощі у спілкуванні з новими партнерами. Доведеться вислуховувати критику на свою адресу. Колеги можуть створити перешкоди у вирішенні важливого питання з вищим керівництвом. Дійте рішуче і будь-якими способами досягайте потрібного рішення. На вас чекають непередбачені розтрати, які спустошать сімейний бюджет.

КОЗОРІГ (22.12–20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)

Зорі радять не втручатися в чужі розбіжності та суперечки. Оточення може вкотре розкритикувати ваші радикальні ідеї, що призведе до іміджевих втрат. Насолоджуйтеся досягнутим, але не зловтішайтеся із поразок вчорашніх ворогів.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Володимир Мельникович (28 січня 1959 р.)

Спокійного життя під мечем люстрації не чекайте. Будьте уважні із святковими датами – забарикадуйтеся на всяк випадок від усіх, поставте блок-пости на автостоянці біля роботи.

РИБИ (20.02–20.03)
Борис Клімчук (18 березня 1951 р.)

Намагайтеся відмовитися від ризикованих угод та авантюрних пропозицій. Увесь тиждень уникайте спілкування з особами, які вас дратують. Зорі переконливо просять забути старі звички і припинити палити.